

De (gedwongen) minnelijke en de wettelijke schuldsaneringsregeling

Toetsing van:

Afstuderen

HBR-4-AS17-AS

Hogeschool Leiden

Constantijn Maassen – s1078331

Klas RE4J

Opleiding HBO-Rechten/ SJD

Bas den Boer

Inleverdatum: 27-05-2020

Herkansing

Collegejaar 4, blok 15-16

Samenvatting

Op het moment van onderzoek ben ik al geruime tijd werkzaam bij Advocatenkantoor Loeff (hierna de opdrachtgever). Hier houdt ik me voornamelijk bezig met de Wet schuldsaneringsregeling natuurlijke personen (hierna Wsnp). De directe aanleiding van het onderzoek was een dikwijls terugkomende discussie binnen het kantoor, of de Wsnp uiteindelijk in de praktijk meer oplevert voor de schuldeisers dan een minnelijke regeling. Zowel de Wsnp als de minnelijke schuldsaneringsregeling hebben namelijk zo zijn voordelen. Ik ben het dossierarchief van de opdrachtgever ingedoken om dit uit te zoeken.

De op de praktijk gebaseerde cijfers met betrekking tot de vergelijking tussen de twee schuldsaneringsregeling zijn toepasbaar voor de opdrachtgever in onder andere een verzoek aan de rechtbank tot oplegging van een dwangakkoord op basis van artikel 287a van de Faillissementswet. Om die reden is, naast de dossiers, actuele jurisprudentie geraadpleegd. Op basis van deze jurisprudentie is vastgesteld op welke manieren de opdrachtgever een voornoemd verzoek kan verbeteren. Dit alles heeft geresulteerd in een viertal aanbevelingen.

Het onderzoek heeft betrekking op het dwangakkoord. Een dwangakkoord houdt in dat een schuldeiser die niet akkoord is gegaan met een aanbod voor een minnelijke schuldenregeling door de rechtsprekende macht wordt gedwongen om alsnog mee te werken. Een verzoek tot oplegging van een dwangakkoord kan door een natuurlijk persoon subsidiair bij een verzoek tot toepassing van de Wsnp worden gedaan op basis van artikel 287a van de Faillissementswet. Dit verzoek wordt toegewezen als de weigerende schuldeiser redelijkerwijs het schuldenregelingsverzoek niet had kunnen afwijzen.

Uit het onderzoek is gebleken dat de mate van inspanning van de schuldenaar, de vergelijking van de resultaten van het minnelijke met de resultaten van het wettelijke traject, de mogelijkheid van de schuldenaar om toegelaten te worden tot de Wsnp en het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) in het geheel de meeste invloed hebben op een besluit op een verzoek tot dwangakkoord.

De voornoemde vergelijking tussen de verschillende schuldsaneringstrajecten is gebaseerd op de verwachte uitdeling aan de schuldeisers na afloop van de twee trajecten. Op basis van een dossieranalyse is onderzocht hoe deze uitdeling aan de schuldeisers zich in de praktijk tot elkaar verhouden. Gerekend over alle dossiers bleek de Wsnp 67 procent meer te hebben opgeleverd voor de schuldeisers. Echter, de kans dat een individuele Wsnp-regeling voordeliger is voor de schuldeisers is ongeveer gelijk aan de kans dat dit niet het geval is. Vooral bij regelingen waarbij de inkomstenbron van

de schuldenaar uit een uitkering bestond, bleek het bij het schuldsaneringsvoorstel aangeboden bedrag vaak hoger dan de uitdeling aan de schuldeisers ná afloop van de Wsnp-regeling.

Vóór in te gaan op de inhoud wil ik mijn collega's, met in het bijzonder Peter Loeff, bedanken. Zonder hun inspiratie, verbeteringen en met name geduld zou dit onderzoeksrapport niet tot stand zijn gekomen.

Inhoudsopgave:

Hoofdstuk 1: inleiding.....	5
De opdrachtgever	5
Probleemstelling	5
Doelstelling, Centrale vraag en deelvragen.....	7
Operationalisering van begrippen.....	8
Methoden van onderzoek	9
Hoofdstuk 2: minnelijke en wettelijke schuldsaneringsregeling	15
Hoofdstuk 3: het dwangakkoord	17
Wetshistorie.....	17
De overwegingen bij een verzoek tot dwangakkoord	17
Dwangakkoord in de Faillissementswet.....	19
Hoofdstuk 4: cijfers jurisprudentieonderzoek	21
De algemene financiële vergelijking	21
Aandeel weigerende schuldeisers.....	21
Saneringskrediet tegenover prognoseakkoord	22
Hoofdstuk 5: de overwegingen	24
Overweging 1.....	24
Overweging 2.....	24
Overweging 3.....	25
Overweging 4.....	27
Overweging 5.....	28
Overweging 6.....	29
Overweging 7.....	30
Overweging 8.....	30
Overweging 9.....	30
Overweging 10.....	32
Hoofdstuk 6. Resultaten minnelijke en wettelijke regeling in de praktijk.....	33
Selectie dossiers.....	33
Bezwaren	34
Algemene vergelijking	34
Invloed te gelde maken van zaken.....	35
Invloed ondernemerschap.....	35
Invloed inkomstenbron.....	35
Hoofdstuk 7. Conclusie:	37
Hoofdstuk 8. Aanbeveling.....	39
Literatuurlijst.....	40
Jurisprudentielijst.....	41
Lijst officiële bekendmakingen	43

Bijlagen:

- Grafiek 1: Algemeen overzicht jurisprudentie;
- Grafiek 2: Resultaat dwangakkoord
- Grafiek 3: Financieel overzicht;
- Grafiek 4: De overwegingen;
- Grafiek 5: Verdeling overwegingen;
- Grafiek 6: Overzicht overwegingen;
- Grafiek 7: Resultaten dossieronderzoek;
- Grafiek 8: Totalen dossieronderzoek.

Hoofdstuk 1: inleiding

De opdrachtgever

Het onderzoek wordt gedaan in opdracht van het bedrijf Advocatenkantoor Loeff. De werkzaamheden van het kantoor bestaan voor het merendeel uit de bekleding van de functie van curator in faillissementen en de functie van bewindvoerder in Wsnp-regelingen. Daarnaast worden cliënten bijgestaan in civiele zaken die hoofdzakelijk te maken hebben met het insolventierecht.

Probleemstelling

De zaken waarin de opdrachtgever cliënten als advocaat bijstaat hebben voor een deel betrekking op zaken waarin de cliënt de rechtbank verzoekt weigerende schuldeiser(s) te bevelen in te stemmen met de aangeboden schuldenregeling, op grond van artikel 287a Fw. Het is dan de taak van de advocaat om de rechtbank ervan te overtuigen dat de weigerende schuldeisers redelijkerwijs hadden moeten instemmen met de aangeboden schuldenregeling.

Hierbij zijn ten eerste de cijfers van belang, waaruit blijkt in welke mate de overwegingen van de rechtbank bij een bovenstaande beslissing zijn. Momenteel beschikt de opdrachtgever niet over deze informatie en kan in een verzoek op basis van artikel 287a Fw hier derhalve niet op anticiperen.

De vermogensvergelijking

In 2008, het jaar waarin artikel 287a Fw van kracht ging, was de factor die de rechtbank het meeste meewoog in de beoordeling tot het uitspreken van een dwangakkoord de vermogensvergelijking.¹ Dit houdt in dat het in het saneringsvoorstel aan de schuldeisers aangeboden bedrag wordt vergeleken met het bedrag dat na drie jaar Wsnp aan de schuldeisers zou worden betaald. Op basis van de vergelijking zal een dwangakkoord worden toegekend als aannemelijk is dat de uitdeling aan de schuldeisers bij het dwangakkoord voordeliger is dan bij de Wsnp. De vermogensvergelijking is na meer dan tien jaar nog altijd een belangrijke factor.² De vermogensvergelijking is altijd op schattingen gebaseerd, aangezien bij zowel een prognoseakkoord als bij een Wsnp-regeling vooraf niet vaststaat welk bedrag uiteindelijk aan de schuldeisers zal worden uitbetaald.

Op dit moment beschikt de opdrachtgever niet over cijfers waaruit blijkt hoe over het algemeen in de praktijk de twee gespaarde bedragen zich tot elkaar verhouden. Hoewel uit een publicatie uit 2020 aanleiding bestaat om te vermoeden dat een Wsnp-regeling over het algemeen meer oplevert dan de minnelijke variant, geeft deze publicatie

¹ Nethe 2009, Tvl

² Engberts 2019, T&C Insolventierecht

onvoldoende cijfermatige onderbouwing.³ Daarnaast is niet voldoende duidelijk welke factoren van invloed zijn op de verhouding tussen de twee gespaarde bedragen. De opdrachtgever zou deze informatie kunnen aanwenden bij het verzoek tot de oplegging van een dwangakkoord aan de rechtbank, teneinde te kunnen beargumenteren om welke reden in dat specifieke geval de schuldenregeling door de weigerende schuldeiser(s) redelijkerwijs niet had kunnen worden afgewezen.

³ Noordzij 2020, Tijdschrift voor Schuldsaneringen

Doelstelling

De doelstelling van het onderzoek is het bedrijf Advocatenkantoor Loeff een adviesrapport aanbieden, met betrekking tot de verhouding tussen het dwangakkoord en de wettelijke schuldsaneringsregeling, op basis waarvan het bedrijf een verzoekschrift op grond van artikel 287a van de Faillissementswet kan verbeteren, middels een jurisprudentieonderzoek en een dossieronderzoek.

Centrale vraag

- Welk advies kan het bedrijf Advocatenkantoor Loeff worden gegeven met betrekking tot de actuele verhouding tussen het dwangakkoord en de wettelijke schuldsaneringsregeling, op basis van een jurisprudentie- en een dossieronderzoek?

Deelvragen

1. Wat zijn de wettelijke verschillen tussen een dwangakkoord op grond van artikel 287a van de Faillissementswet en een Wsnp-regeling, blijkens wetsanalyse en literatuuronderzoek?
2. Wat zijn de overwegingen van de rechterlijke instanties bij de beoordeling van de oplegging van een dwangakkoord op grond van artikel 287a van de Faillissementswet, blijkens jurisprudentieonderzoek?
3. Op welke manier verhouden het bij een voorstel tot een dwangakkoord aangeboden bedrag en het uiteindelijke gespaarde bedrag bij een wettelijke schuldsaneringsregeling zich tot elkaar, blijkens dossieronderzoek?
4. Wat zijn de factoren die van invloed zijn op de verhouding tussen het aangeboden bedrag bij een verzoek tot een dwangakkoord ten opzichte van het uiteindelijke gepaarde bedrag bij een wettelijke schuldsaneringsregeling, op basis van een dossieronderzoek?

Operationalisering van begrippen

- Aangeboden bedrag. Dit is het bedrag wat bij een voorstel van een schuldenregeling is aangeboden aan de schuldeisers, tegen finale kwijting van de resterende schuldenlast.
- Actuele overwegingen. Dit zijn de overwegingen van rechtsprekende instanties die uit vonnissen/arresten blijken, die niet langer dan twee jaar vóór 30 april 2019 zijn geweest.
- Bewindvoerder. Een bewindvoerder in de zin van de wettelijke schuldsaneringsregeling, beschreven in titel 3 van de Faillissementswet. Anders dan een (beschermings)bewindvoerder in de zin van titel 19 van boek 1 van het burgerlijk wetboek.
- Curator. Een curator in de zin van een faillissement, beschreven in titel 1 van de Faillissementswet. Anders dan een curator in de zin van titel 16 van boek 1 van het burgerlijk wetboek.
- Schuldhulpverlener. Een persoon die beroepsmatig belast is met schuldhulpverlening, zoals die beschreven staat in artikel 1 van de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening.
- Uiteindelijke bedrag. Hiermee wordt het bedrag bedoeld dat aan het einde van een Wsnp-traject aan de schuldeisers wordt uitbetaald, tegen finale kwijting van de volledige schuldenlast. De kosten van het saneringstraject worden hierbij niet meegeteld.
- Inkomen uit uitkering. Hieronder wordt al het inkomen anders dan inkomsten uit arbeid gerekend. Ook inkomen uit pensioen wordt hieronder gerekend.

Methoden van onderzoek

Wets-analyse

Deelvraag 1: Wat zijn de wettelijke verschillen tussen een dwangakkoord op grond van artikel 287a van de Faillissementswet en een Wsnp-regeling, blijkens wetsanalyse en literatuuronderzoek?

Voor deze deelvraag worden de wet- en regelgeving die betrekking hebben op het dwangakkoord en de Wsnp geïnventariseerd. Hierbij worden de volgende wetten bestudeerd:

- De Faillissementswet, aangezien zowel het in de deelvraag omschreven dwangakkoord als de Wsnp hun bron in deze wet hebben. Met name de artikelen 284 tot en met 287a van de Faillissementswet zullen aan bod komen.
- Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Van voornoemde wet is artikel 3:13 voor de deelvraag relevant, aangezien de onderhavige jurisprudentie ten aanzien van dit artikel alsmede van toepassing is op een dwangakkoord zoals deze beschreven staat in de deelvraag.
- Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek, aangezien voornoemde wet betrekking heeft op het verbintenissenrecht, waar het dwangakkoord zoals deze beschreven staat in de deelvraag een onderdeel van uitmaakt.
- Wet gemeentelijke schuldhelpverleningen, aangezien uit deze wet regels met betrekking tot schuldhelpverlening blijkt, waar een verzoek tot een oplegging van een dwangakkoord deel van uit maakt;

Jurisprudentieonderzoek

Deelvraag 2: Wat zijn de overwegingen van de rechterlijke instanties bij de beoordeling van de oplegging van een dwangakkoord op grond van artikel 287a van de Faillissementswet, blijkens jurisprudentieonderzoek?

Uit art. 287a lid 5 Fw blijkt dat de rechtbank een verzoek tot dwangakkoord kan toewijzen indien de weigerende schuldeiser redelijkerwijs niet tot weigering van de schuldregeling had kunnen komen. In dit onderdeel van het onderzoekstraject wordt onderzocht wanneer volgens de rechtbank sprake is van bovenstaande situatie en derhalve een verzoek tot de oplegging van een dwangakkoord toewijst.

Om vast te stellen wat de invloed van de overwegingen van de rechterlijke macht bij art. 287a lid 5 Fw is, worden in totaal 58 vonnissen/arresten bestudeerd, waarbij een schuldenaar een beroep heeft gedaan op voornoemd artikel. Teneinde een actueel beeld van de overwegingen te creëren zijn de 58 meest recente gepubliceerde uitspraken geanalyseerd, met als peildatum 30 april 2019. Als zoekargument op de website:

rechtspraak.nl is de term: '287a Fw' gebruikt. Voor een overzicht van de 58 zaken wordt naar de jurisprudentielijst verwezen.

Het bovenstaande zal leiden tot een schematische weergave van de mate van toepassing van de beweegredenen om tot een toewijzing dan wel een afwijzing van een verzoek tot een dwangakkoord te komen, op basis van topics. Deze topics zijn op basis van een opsomming van de overwegingen in een uitspraak van de Hoge Raad uit 2012 tot stand gekomen.⁴ De verschillende overwegingen worden in hoofdstuk 3 en hoofdstuk 5 nader toegelicht. Naast de topics zullen de overwegingen die minimaal 18 keer voorkomen in de lijst van jurisprudentie worden uitgesplitst in subtopics, op basis van een vooranalyse. Om tot een volledig overzicht te komen, worden de volgende overwegingen op basis waarvan de rechterlijke macht tot een besluit is gekomen in het schema verwerkt:

1. Of het voorstel door een onafhankelijke deskundige partij is getoetst (bijvoorbeeld door een gemeentelijke kredietbank);
2. Of het voorstel goed gedocumenteerd en financieel transparant is;
3. Of het voorstel duidelijk maakt dat de schuldenaar een uiterste inspanning wil verrichten;
 - a. Tot deze overweging is gekomen met betrekking tot de arbeids-/sollicitatieplicht;
 - b. Tot deze overweging is gekomen anders dan met betrekking tot de arbeids-/sollicitatieplicht;
4. Of het voorstel duidelijk maakt dat het alternatief (een faillissement of Wsnp) bepaald geen uitzicht biedt voor zowel de schuldenaar als de schuldeisers.
 - a. Dit is niet het geval als wordt verondersteld dat de uitdeling bij een Wsnp-regeling hoger zal zijn;
 - b. Dit is het geval als wordt verondersteld dat de kosten die een Wsnp-regeling met zich meebrengt voor een lagere uitdeling zal zorgen;
 - c. Dit is het geval als bij het dwangakkoord door een derde een bedrag ter beschikking is gesteld, wat bij een Wsnp-regeling niet zal worden gedaan;
5. Of de schuldenaar redelijkerwijs bij een afwijzing van het dwangakkoord kan worden toegelaten tot de Wsnp.
 - a. Dit is niet het geval als op de schuldenaar minder dan 10 jaar geleden de wettelijke schuldsaneringsregeling reeds van toepassing was (art. 288 lid 2 sub d Fw);
 - b. Dit is niet het geval als de schuldenaar ten aanzien van het ontstaan van zijn schulden niet ter goeder trouw is (art. 288 lid 1 sub b Fw), door het doen ontstaan van schulden bij de Belastingdienst;

⁴ Parket bij de Hoge Raad 14 december 2012, ECLI:NL:PHR:2012:BY0966

- c. Dit is niet het geval als de schuldenaar ten aanzien van het ontstaan van zijn schulden niet goeder trouw is (art. 288 lid 1 sub b Fw), door het doen ontstaan van schulden bij schuldeisers anders dan de Belastingdienst.
- 6. Of waarschijnlijk wordt geacht dat de aangeboden schuldenregeling zal leiden tot een schuldenvrije toekomst voor de schuldenaar.
- 7. Het financiële belang bij gewone (volledige) nakoming;
- 8. De eventuele concurrentieverstorende werking van gedwongen medewerking;
- 9. Het aandeel van de weigerende schuldeiser in de totale schuldenlast;
 - a. Het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) is minder dan 10 procent van de totale schuldenlast;
 - b. Het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) is meer dan 10 procent maar minder dan 40 procent van de totale schuldenlast;
 - c. Het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) is meer dan 40 procent maar minder dan 100 procent van de totale schuldenlast;
 - d. Het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) is 100 procent van de totale schuldenlast;
- 10. De precedentwerking van de gedwongen deelname voor andere gevallen waarin een schuldenaar in vergelijkbare omstandigheden verkeert;

Naast bovenstaande overwegingen zal de invloed van de hoogte van de totale schuldenlast, de hoogte van het aangeboden bedrag, en het percentage van het aangeboden bedrag van de totale schuldenlast op het besluit van de rechtsprekende instantie worden onderzocht. Dit onderzoek zal worden gedaan op basis van de gemiddelden en medianen van voornoemde factoren bij dwangakkoorden over alle zaken en uitgesplitst over de dwangakkoorden die zijn toegekend en de dwangakkoorden die zijn afgewezen.

Tot slot wordt onderzocht of de wijze van totstandkoming van het aangeboden bedrag een factor van betekenis is bij de verdeling tussen de toegewezen- en afgewezen akkoorden. De verwachting is namelijk dat een prognoseakkoord, door het vrijblijvende karakter, eerder zal worden toegekend dan een saneringskrediet. In hoofdstuk 2 wordt verdere uitleg gegeven over de verschillende wijze van totstandkoming van het aangeboden bedrag. Het gemiddeld aantal toegewezen akkoorden dat op basis van een saneringskrediet tot stand is gekomen wordt vergeleken met het gemiddeld aantal toegewezen akkoorden dat op basis van een prognosevoorstel tot stand is gekomen.

Dossieronderzoek

Deelvraag 3: Op welke manier verhouden het bij een voorstel tot een dwangakkoord aangeboden bedrag en het uiteindelijke gespaarde bedrag bij een wettelijke schuldsaneringsregeling zich tot elkaar, op basis van een dossieronderzoek?

Bij deelvraag 3 wordt dieper ingegaan op het onder deelvraag 2 staande topic 4A. Uit jurisprudentie is gebleken dat de rechtsprekende instantie bij het besluit op het verzoek tot de oplegging van een dwangakkoord op grond van art. 287a Fw onder andere een vermogensvergelijking maakt.⁵ Het in het voorstel aangeboden bedrag aan de schuldeisers wordt vergeleken met wat naar verwachting de uitdeling aan de schuldeisers zal zijn ná drie jaar Wsnp. De instantie moet hierbij schattingen maken, aangezien niet vaststaat wat de uitdeling aan de schuldeisers ná drie jaar Wsnp zal zijn. Daarbij staat, indien sprake is van een prognoseakkoord, evenmin vast wat de uitdeling aan de schuldeisers bij het dwangakkoord zal zijn. Onderzocht zal worden hoe het aangeboden bedrag zich verhoudt tot het uiteindelijke bedrag in de praktijk. Het uiteindelijke resultaat van de toepassing van een dwangakkoord kunnen helaas niet worden meegenomen in het onderzoek, aangezien tot deze cijfers geen toegang is.

Bij de start van elke Wsnp-regeling wordt een kopie van het oorspronkelijke verzoek tot toelating tot de Wsnp aan de bewindvoerder gezonden. Een onderdeel van het verzoek is, indien schuldenaar aan zijn schuldeisers een buitengerechtelijke schuldregeling heeft aangeboden op grond van artikel 285 lid 1 sub h Fw, de inhoud van het ontwerp van de schuldregeling. Hierin staat het aangeboden bedrag. Door een vergelijking te maken met het uiteindelijke bedrag, zoals vermeld staat in de definitieve slotuitdelingslijst, zal duidelijk worden hoe de twee bedragen zich tot elkaar verhouden. Bij het uiteindelijke bedrag worden de noodzakelijke kosten van de Wsnp, waaronder het bewindvoerderssalaris en eventuele griffiekosten, niet meegenomen. Daarnaast zal een splitsing orden gemaakt worden tussen regeling waarbij het voordeel van het aangeboden bedrag of het uiteindelijke bedrag voor de schuldeisers meer en minder dan € 2.500,- was. Dit is namelijk het bedrag waarbij volgens vast beleid van de rechtbank een verificatievergadering zal worden gehouden, teneinde de juistheid van de vorderingenlijst vast te stellen.

De vergelijking tussen het aangeboden bedrag en het uiteindelijke bedrag zal in totaal over 120 dossiers plaatsvinden. Aangezien de specifieke werkwijze van de bewindvoerder mogelijk van invloed is op de hoogte van de uitdeling aan het einde van de regeling, zullen de bestudeerde dossiers gelijkmatig worden verspreid over de zes bij de opdrachtgever werkzame bewindvoerders, die in 2019 tenminste twintig dossiers hebben

⁵ Parket bij de Hoge Raad 14 december 2012, ECLI:NL:PHR:2012:BY0966

afgerond. Het onderzoek zal worden beperkt tot dossiers waarbij de wettelijke schuldsaneringsregeling ten minste drie jaar heeft geduurd, aangezien bij een verzoek tot een dwangakkoord veelal tevens wordt uitgegaan van de periode van drie jaar. Dossiers waar bij de toelating tot de wettelijke schuldsaneringsregeling geen verzoek tot dwangakkoord is gedaan en dossiers waar zich grote onvoorziene wijzigingen hebben voorgedaan (bijvoorbeeld een echtscheiding), worden evenmin meegenomen bij het onderzoek. De selectie van de dossiers wordt nader toegelicht in hoofdstuk 6.

Aangezien bij het onderzoek voor deze deelvraag enkel schuldsaneringsregelingen worden bestudeerd die ten minste drie jaar hebben geduurd, is de gebruikte data minder actueel dan bij onder andere het jurisprudentieonderzoek. Om de invloed hiervan zoveel mogelijk te beperken worden per bewindvoerder de laatste twintig afgeronde dossiers geanalyseerd, met peildatum 1 januari 2020.

Teneinde de privacy van de betrokkenen van het dossier te waarborgen worden persoonsgegevens niet in het schema verwerkt. Gegevens waarmee de financiële gegevens te koppelen zijn aan de betreffende schuldsaneringsregeling zijn enkel (op aanvraag) beschikbaar voor de werknemers van de opdrachtgever.

Deelvraag 4: Wat zijn de factoren die van invloed zijn op de verhouding tussen het aangeboden bedrag bij een verzoek tot een dwangakkoord ten opzichte van het uiteindelijke gepaarde bedrag bij een wettelijke schuldsaneringsregeling, op basis van een dossieronderzoek?

De 120 dossiers die reeds zijn bestudeerd voor de beantwoording van deelvraag 3 worden voor deze deelvraag nogmaals geanalyseerd. Deze analyse zal leiden tot een schematische weergave van de verhouding tussen het aangeboden en het uiteindelijke bedrag bij de dossiers waar de betreffende factor van toepassing is. Deze verhouding zal vervolgens worden vergeleken met de verhouding over het totaal. Uit de vergelijking kan worden geconcludeerd welke factoren in welke mate van invloed zijn op de verhouding tussen het aangeboden bedrag en het uiteindelijke bedrag. Gezien de omvang van het aantal dossiers is de kans op het trekken van verkeerde conclusies op basis van de data beperkt.

Uit ervaring in het werkveld en overleg met diverse collega-juristen bij de opdrachtgever is gebleken dat de volgende factoren waarschijnlijk van invloed zijn op de verhouding tussen het aangeboden bedrag en het uiteindelijke bedrag:

- Regelingen waarbij de schuldenaar minder dan 5 jaar voorafgaand aan het verzoek een onderneming dreef. Het verloop van een schuldenregeling (zowel minnelijk als wettelijk) van een (ex)ondernemer verschilt namelijk aanzienlijk van dat van een niet-ondernemer;

- Regelingen waarbij het aanbod aan de schuldeisers schenkingen van derden zijn meegenomen. Een voornoemde schenking zal van invloed zijn op de verhouding, aangezien deze schenking gedurende een Wsnp-regeling vermoedelijk niet zal worden gedaan, aangezien hier gedurende deze regeling geen aanleiding voor is.
- Regelingen waarbij gedurende de looptijd goederen zijn verkocht en/of verzekeringen zijn afkocht ten behoeve van de boedel, die niet bij het verzoek tot toepassing van een dwangakkoord zijn meegenomen;
- Regelingen waarbij tijdens het verzoek de schuldenaar minstens 50 procent van het inkomen op basis van een uitkering verkreeg. Dit is mogelijk van toepassing op de verhouding, aangezien een voornoemde schuldenaar de meeste kans heeft om gedurende de Wsnp-regeling de hoogte van het inkomen te vergroten. Hoewel de kans bestaat dat een schuldenaar gedurende de toepassing van het dwangakkoord de mogelijkheid zou hebben om zijn inkomen te vergroten, wordt de kans dat een persoon dit tijdens de Wsnp-regeling doet groter geacht, aangezien de controlemiddelen tijdens een Wsnp-regeling strenger zijn dan bij een dwangakkoord.

Hoofdstuk 2: minnelijke en wettelijke schuldsaneringsregeling (wetsanalyse)

De schuldsaneringsregelingen in Nederland zijn opgedeeld in een minnelijk en wettelijk traject. In beginsel hebben de partijen bij een minnelijke regeling contractvrijheid, maar gebruikelijk is dat de regeling op basis van de NVVK-normen tot stand komen. Het kader van de wettelijke schuldsaneringsregeling staat beschreven in titel III van de Faillissementswet.

Minnelijke schuldsaneringsregeling

Zowel een natuurlijk persoon als een rechtspersoon kan aan zijn schuldeisers een akkoord aanbieden. Een akkoord heeft geen betrekking op schuldeisers die niet betrokken zijn bij de totstandkoming van de minnelijke schuldregeling of die niet akkoord zijn gegaan. Het akkoord houdt in dat een percentage van de vorderingen zal worden betaald tegen finale kwijting van het resterende percentage. Het aangeboden percentage kan op twee manieren tot stand komen.

De eerste vorm, het saneringskrediet, lijkt sterk op de aanbidding van een akkoord binnen een Wsnp (art. 329 lid 1 Fw). Hierbij wordt een bedrag aangeboden aan de schuldeisers. Gebruikelijk is dat dit bedrag wordt geleend van een kredietbank. Aangezien het bedrag in een keer wordt uitbetaald staat de hoogte van het bedrag vast en zal dus niet wijzigingen.

De tweede vorm, het prognoseakkoord, heeft meer weg van een Wsnp-traject. Hierbij wordt een hypothese gemaakt van wat de schuldenaar over een periode van 36 maanden kan sparen, als rekening gehouden wordt met een vrij te laten bedrag. Het vrij te laten bedrag is het bedrag waarvan de schuldenaar maandelijks zijn vaste lasten dient te betalen en wordt op basis van een Vtlb-rapport van het Bureau Wsnp berekend. Het aangeboden bedrag staat bij de aanbidding aan de schuldeisers niet vast, aangezien het inkomen van de schuldenaar en de hoogte van het vrij te laten bedrag over de periode van 36 maanden zullen wijzigen. De gespaarde gelden worden beheerd door een schuldhulpverlener en worden gewoonlijk jaarlijks, na aftrek van de kosten, uitbetaald.⁶ Deze kosten bestaan gewoonlijk uit € 6,- per maand en 9 procent van de uiteindelijke uitdeling aan de schuldeisers.⁷ Indien de afspraken van het akkoord niet worden nagekomen kunnen de schuldeisers de overeenkomst ontbinden op grond van wanprestatie (art. 6:265 BW).

Wettelijke schuldsaneringsregeling

Indien een minnelijke schuldregeling niet slaagt kan een beroep worden gedaan op de Wsnp. Een natuurlijk persoon, die in een toestand verkeert dat hij is opgehouden met het

⁶ Engberts 2019, T&C Insolventierecht

⁷ Notitie normen NVVK 1 januari 2020 2020, p. 6.

betalen van zijn schulden of waarbij redelijkerwijs te voorzien is dat hij niet zal kunnen voortgaan met betalen, kan op grond van art. 284 lid 1 Fw de rechtbank verzoeken de toepassing van de Wsnp uit te spreken.

De eisen voor een persoon om toegelaten te worden staan beschreven in art. 288 lid 1 Fw. Dit zijn de volgende:

- De persoon kan niet voortgaan met het afbetalen van zijn schulden (sub a);
- De persoon was te goeder trouw bij het doen ontstaan van zijn schulden (sub b);
- De persoon zal naar verwachting de verplichtingen die voortvloeien vanuit de Wsnp voldoende nakomen (sub c).

Daarnaast is de schuldenaar op grond van art. 288 lid 2 sub b Fw verplicht om vóór het verzoek tot toelating een poging te doen tot het overeenkomen van een buitengerechtelijke schuldregeling met zijn schuldeisers.

In het vonnis waarin de Wsnp van toepassing wordt verklaard, wordt een bewindvoerder benoemd (art. 287 lid 3 Fw). De bewindvoerder is belast met het toezicht op de naleving door de schuldenaar van diens verplichtingen die uit de Wsnp voortvloeien en het beheer en de vereffening van de boedel (art. 316 lid 1 Fw).

De Wsnp werkt tegen alle vorderingen die vóór de datum waarop de persoon is toegelaten zijn ontstaan (art. 299 lid 1 Fw). Hier zijn enkele uitzonderingen op, zoals een studieschuld (art. 299a Fw). Wanneer 3 jaar is verstreken (art. 349a Fw lid 1) en de rechtbank concludeert dat de saniet zijn verplichtingen voldoende is nagekomen, zal de rechtbank aan hem een schone lei verlenen. Dit houdt in dat alle vorderingen waartegen de Wsnp werkt niet langer afdwingbaar zijn (art. 358 lid 1 Fw). Dit geldt voor alle vorderingen die vóór aanvang van de Wsnp zijn ontstaan. De rechtbank is echter tevens bevoegd om de regeling tussentijds te beëindigen, waarbij geen schone lei wordt verleend (art. 350 lid 1 Fw). De rechtbank kan dit doen bijvoorbeeld wanneer schuldenaar de verplichtingen die voortvloeien uit de schuldsaneringsregeling niet nakomt (art. 350 lid 3 sub c Fw). De vorderingen worden vervolgens opnieuw opeisbaar.

Hoofdstuk 3: het dwangakkoord

Indien één of meerdere schuldeisers niet instemmen met een aangeboden schuldenregeling heeft de schuldenaar, naast een beroep op de Wsnp, de mogelijkheid, om de rechtbank, op grond van artikel 287a Fw, te verzoeken de weigerende schuldeiser(s) te dwingen in te stemmen met de aangeboden schuldenregeling. De uitspraak van de rechtbank heeft na toewijzing van het verzoek op grond van art. 3:300 lid 1 BW dezelfde kracht als een akkoordverklaring van de schuldeiser(s).

Wetshistorie

Art 287a Fw is met ingang van 1 januari 2008 van kracht. Vóór deze datum konden schuldeisers enkel gedwongen worden om mee te werken aan een minnelijke schuldregeling op grond van art. 3:13 BW. Uit lid 1 van voornoemd artikel blijkt dat degene aan wie een bevoegdheid toekomt haar niet kan invoeren voor zover hij haar misbruikt. In lid 2 wordt toegelicht dat een bevoegdheid kan worden misbruikt door haar uit te oefenen met geen ander doel dan een ander te schaden of bij een onevenredigheid tussen het belang van de schuldeiser tegenover het belang van de schuldenaar.

De overwegingen

Een uitspraak van de Hoge Raad geeft een opsomming weer van de overwegingen van de rechterlijke macht bij een besluit op een verzoek tot dwangakkoord.⁸ De schuldenaar dient in ieder geval te onderbouwen dat het gedane aanbod aan de volgende punten voldoet, aangezien de rechtbank, ook als hier geen beroep op wordt gedaan door de weigerende schuldeiser(s), hier bij elk verzoek tot dwangakkoord aan toetst⁹:

- Of het voorstel door een onafhankelijke deskundige partij is getoetst (bijvoorbeeld door een gemeentelijke kredietbank);
- Of het voorstel goed gedocumenteerd en financieel transparant is;
- Of het voorstel duidelijk maakt dat de schuldenaar een uiterste inspanning wil verrichten;
 - o Hier wordt niet alleen de inspanning om fulltime te gaan/blijven werken onder gerekend, maar tevens de inspanning om de uitdeling aan de schuldeisers op alle andere mogelijke manieren te vergroten;
- Of het voorstel duidelijk maakt dat het alternatief (een faillissement of Wsnp) bepaald geen uitzicht biedt voor zowel de schuldenaar als de schuldeisers;
 - o Dit is onder andere het geval als de verwachte uitdeling aan de schuldeisers bij een wettelijke schuldsaneringsregeling lager is dan het bedrag wat is aangeboden aan de schuldeisers.

⁸ Parket bij de Hoge Raad 14 december 2012, ECLI:NL:PHR:2012:BY0966

⁹ Wessels 2016, p. 81.

- Of de schuldenaar redelijkerwijs bij een afwijzing van het dwangakkoord kan worden toegelaten tot de Wsnp;
 - o Dit is niet het geval als op de schuldenaar korter dan 10 jaar geleden reeds de Wsnp van toepassing was of als de schulden niet ter goeder trouw zijn ontstaan.
- Of waarschijnlijk wordt geacht dat de aangeboden schuldenregeling zal leiden tot een schuldenvrije toekomst voor de schuldenaar.

Met betrekking tot de belangen van de schuldeisers stelt de Hoge Raad dat het volgende door de rechtbank kan worden meegewogen:¹⁰

- Het financiële belang bij gewone (volledige) nakoming;
- De eventuele concurrentieverstorende werking van gedwongen medewerking;
- Het aandeel van de weigerende schuldeiser in de totale schuldenlast;
- De precedentwerking van de gedwongen deelname voor andere gevallen waarin een schuldenaar in vergelijkbare omstandigheden verkeert;

Het is geen vereiste dat een verzoek tot dwangakkoord aan de bovenstaande vier punten voldoet. Deze punten zijn worden enkel meegewogen indien hier een beroep op wordt gedaan door de weigerende schuldeiser(s).

Payroll-arrest

De Hoge Raad heeft daarbij in het zogenoemde Payroll-arrest uit 2005 benadrukt dat het een schuldeiser vrij staat om een voorstel tot een gedeeltelijke betaling van zijn vordering tegen finale kwijting te weigeren, tenzij deze bevoegdheid door de schuldeiser wordt misbruikt.¹¹ Ook als de schuldeisers de weigering van het aanbod niet onderbouwd, kan worden geconcludeerd dat niet is vastgesteld dat de weigerende schuldeisers redelijkerwijs akkoord had moeten gaan met het aanbod.¹² Verder stelt de Raad dat bij het opleggen van een buitengerechtelijk akkoord terughoudendheid geboden is en dat enkel bij zeer bijzondere omstandigheden een schuldeiser gedwongen kan worden om mee te werken. Dat de schuldeiser de slechte financiële positie van de schuldenaar kende, zal in het algemeen niet voldoende zijn om te concluderen dat die schuldeiser misbruikt maakt van zijn bevoegdheid om te weigeren met het aangeboden schuldenregeling.

¹⁰ Parket bij de Hoge Raad 14 december 2012, ECLI:NL:PHR:2012:BY0966

¹¹ HR 12 augustus 2005, ECLI:NL:HR:2005:AT7799.

¹² Wessels 2016, p.75.

In de praktijk blijkt echter het Payroll-arrest een beperkt gewicht in de schaal te leggen bij de behandeling van een verzoek tot dwangakkoord, en dat rechtbanken over het algemeen welwillend jegens de schuldenaar staan.¹³

Dwangakkoord in de Faillissementswet

Op 1 januari 2008 is de wet tot wijziging van de Faillissementswet in verband met herziening van de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen in werking getreden.¹⁴ Deze wet heeft onder andere het doel om de werklast die de schuldsaneringsregeling met zich brengt voor de rechterlijke macht en de bewindvoerders te verminderen.¹⁵ Een manier om de voornoemde werklast te verminderen is het versterken van het minnelijk traject, aangezien bij een minnelijke schuldenregeling geen bewindvoerder en geen rechter-commissaris worden betrokken. De wetgever heeft de minnelijke regeling verstevigd door onder andere de mogelijkheid van de rechter, om een schuldeiser te doen bevelen in te stemmen met een minnelijke schuldsaneringsregeling, onderdeel te laten uitmaken van de Faillissementswet. Deze mogelijkheid is ondergebracht in art. 287a Fw.¹⁶ De optie tot een verzoek voor een dwangakkoord op grond van art. 3:13 BW bestaat nog altijd naast de regeling van art. 287a Fw.

Een verzoek tot dwangakkoord op grond van art. 287a Fw dient subsidiair aan een verzoek tot toepassing van de Wsnp worden gedaan. Echter kan dit gezien worden als een formaliteit. Een schuldenaar die niet de intentie heeft om toegelaten te worden tot de Wsnp kan namelijk op grond van art. 287a lid 7 Fw bij afwijzing van het verzoek tot dwangakkoord zijn verzoek tot toepassing van de Wsnp intrekken.

Op grond van art. 292 lid 1 Fw kunnen bij een uitspraak waarbij een dwangakkoord is toegewezen de schuldeisers gedurende acht dagen na de uitspraak in hoger beroep gaan. Tegen het gewezen arrest in hoger beroep kunnen de schuldeisers gedurende acht dagen na het arrest in cassatie gaan.

De eisen voor het uitspreken van een Wsnp-regeling zijn bij het opleggen van een dwangakkoord in beginsel niet van toepassing. Voorts zijn bij de oplegging van een dwangakkoord geen schuldeisers uitgesloten. In de praktijk is het gebruikelijk dat aan alle schuldeisers hetzelfde percentage wordt aangeboden, met als uitzondering het dubbele percentage wat aan preferente schuldeisers wordt aangeboden. Hier mag echter van worden afgeweken, zolang alle schuldeisers hierover worden geïnformeerd.¹⁷

¹³ Wessels 2016, p. 87.

¹⁴ Stb. 2007, 192 en 222.

¹⁵ Kamerstukken II, 2004/05, 29 942, 3, p. 1.

¹⁶ Kamerstukken II, 2004/05, 29 942, 3, p. 17.

¹⁷ Wessels 2016, p. 70.

De rechter maakt bij de afweging van het wel of niet opleggen van een dwangakkoord onder andere een vermogensvergelijking. Dit houdt in dat de rechter een vergelijking maakt tussen het aangeboden percentage in het voorgestelde akkoord en het percentage dat de schuldeisers kunnen verwachten in het geval dat de Wsnp drie jaar op de schuldenaar van toepassing is.¹⁸ Er zijn meerdere factoren van invloed op het verschil in uiteindelijke uitkering aan de schuldeisers tussen de Wsnp en het dwangakkoord, bijvoorbeeld:

- Een schuldenaar die onvoldoende arbeid verricht, wordt tijdens de schuldsaneringsregeling in beginsel verplicht om te solliciteren, en een schuldenaar die wel een baan heeft wordt verplicht zich in te zetten om deze te behouden. Deze verplichting bestaat bij een dwangakkoord, tenzij anders overeengekomen, niet. Indien deze plicht bij het dwangakkoord is overeengekomen, is het vaak niet duidelijk wat de toezicht op de nakoming van deze plicht inhoud;¹⁹
- In de schuldsaneringsregeling wordt een bewindvoerder aangesteld, die op grond van art. 316 lid 1 Fw belast is met het toezicht op de naleving van de plichten die uit de schuldsaneringsregeling voortvloeien (sub a) en het beheer en de vereffening van de boedel (sub b). Bij een dwangakkoord wordt, tenzij anders overeengekomen, geen toezichthouder aangesteld;
- Het salaris van de bewindvoerder in de Wsnp en eventuele griffiekosten worden vanuit de boedel betaald, wat tot een lagere uitdeling aan de schuldeisers zal leiden;
- Het moment van aanvang van het traject kan verschillen. Bij een minnelijke schuldenregeling bestaat de mogelijkheid om de duur van de totstandkoming van het akkoord deel te laten uitmaken van de 36 maanden van de schuldenregeling. De richtlijn voor het termijn van de totstandkoming van het akkoord is bij een ondernemer 6 maanden en bij een niet-ondernemer 120 dagen.²⁰ De termijn van de Wsnp-regeling start op de datum van de uitspraak. Het voortraject maakt hier dus geen onderdeel van uit. Dit betekent in de praktijk dat een minnelijke schuldenregeling een aantal maanden korter kan duren dan een Wsnp-regeling, waardoor de uitdeling bij een minnelijke regeling lager zal zijn.

¹⁸ Nethe 2009, TvI

¹⁹ Engberts 2019, T&C Insolventierecht

²⁰ *Gedragscodex schuldhulpverlening* maart 2020, p.21.

Hoofdstuk 4: cijfers jurisprudentieonderzoek

In totaal zijn 58 vonnissen en arresten geanalyseerd, waarin een besluit is genomen op een verzoek tot dwangakkoord op basis van art. 287a Fw. Hiervan zijn 17 dwangakkoorden toegekend (29 procent) en 41 dwangakkoorden afgewezen (71 procent). Voor de algemene resultaten van het jurisprudentieonderzoek wordt verwezen naar grafiek 1. Voordat zal worden ingegaan op de verschillende overwegingen op basis waarvan de rechterlijke macht tot een besluit komt tot verzoek dwangakkoord, worden de algemene resultaten toegelicht, op basis van het totaal en het gemiddelde. Bij het gemiddelde bestaat echter het risico dat een enkel resultaat het gemiddelde sterk beïnvloed. Ter afzwakking hiervan is tevens met de mediaan gerekend, die het resultaat van de middelste waarneming weergeeft. Ten behoeve van het leesgemak worden bedragen in dit hoofdstuk afgerond op duizenden.

Algemene financiële vergelijking

De rechtsprekende macht maakt bij de beoordeling op een verzoek tot dwangakkoord een afweging tussen het belang van de schuldenaar en de (weigerende) schuldeisers. Een logische verwachting is dan ook dat aan een schuldenaar met een grotere schuldenlast minder snel een dwangakkoord wordt opgelegd dan aan een schuldenaar met een kleinere schuldenlast. Deze prognose is op basis van de jurisprudentie onderzocht.

De financiële resultaten van het jurisprudentie worden toegelicht in grafiek 3. De totale schuldenlast over de 58 zaken bedraagt € 7.832.000,- Van de totale schuldenlast ziet € 1.187.000,- (15 procent) op de zaken waarbij het dwangakkoord is toegekend en € 6.645.000,- (85 procent) op zaken waarbij het dwangakkoord is afgewezen.

Het verschil van de totale schuldenlasten tussen de toegekende en afgewezen dwangakkoorden valt voor het grootste deel te verklaren door het verschil in het aantal zaken, namelijk 17 toegekende tegenover 41 afgewezen dwangakkoorden. Echter blijkt uit grafiek 3 dat de gemiddelde totale schuldenlast bij de afgewezen dwangakkoorden 2,38 keer zo groot is dan bij de toegekende dwangakkoorden. Hetzelfde geldt bij benadering voor de mediaan, die bij een afgewezen dwangakkoord 2.32 keer zo groot is. De veronderstelling dat een dwangakkoord minder snel wordt opgelegd bij een hogere schuldenlast is derhalve juist gebleken.

Aandeel weigerende schuldeisers

Bij de beoordeling van een verzoek tot een dwangakkoord hoeft de rechtsprekende instantie tegenover het belang van de schuldenaar enkel rekening te houden met de benadeling van de schuldeiser die niet akkoord is gegaan met het voorstel, aangezien die bij de toekenning van het verzoek wordt gedwongen om mee te werken. Bij een groter

aandeel van de weigerende schuldeisers is de verwachting dat de rechtsprekende instantie minder snel een verzoek tot dwangakkoord zal toewijzen.

Het totale aandeel van de weigerende schuldeisers over de 58 gebruikte zaken bedraagt € 3.151.000,- (40 procent van de totale schuldenlast). Bij de gemiddelde zaak is het aandeel € 54.000,-. Dit geeft echter een vertekend beeld. Aangezien de mediaan € 31.000,- bedraagt, wordt geconcludeerd dat een aantal zaken het gemiddelde fors verhoogd.

Het aandeel van de weigerende schuldeisers bij de toegekende dwangakkoorden bedraagt € 443.000,- (14 procent) tegenover € 2.708.000,- (86 procent) bij de afgewezen dwangakkoorden. Ter verklaring van dit verschil geldt hetzelfde als bij het verschil in de totale schuldenlast bij de twee verschillende soort resultaten van het verzoek tot dwangakkoord. Het grootste deel valt te verklaren door de sterke afwijking in het aantal zaken, maar ook hier is het gemiddelde (2,59 keer) en de mediaan (1,93 keer) beduidend hoger bij de afgewezen dwangakkoorden. Ook hierbij is de veronderstelling, dat een dwangakkoord minder snel zal worden opgelegd bij een groter aandeel van de weigerende schuldeisers, kloppend gebleken. De invloed van het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) op een verzoek tot dwangakkoord wordt in hoofdstuk 5 onder overweging 9 nader toegelicht.

Saneringskrediet tegenover prognoseakkoord

Vóór het onderzoek was de verwachting dat een akkoord op basis van een prognoseakkoord vaker wordt toegekend dan een saneringskrediet. Indien een schuldeisers bij een prognoseakkoord het voorstel te laag vindt, kan een schuldenaar namelijk altijd ter verdediging brengen dat de uitdeling naar de schuldeisers hoger kan worden dan is aangeboden, en dat driejaar lang er alles aan gedaan zal worden om de uitdeling te vergroten. Daar tegenover hebben schuldeisers bij een saneringskrediet het voordeel dat meteen en volledig zal worden uitbetaald en dat de uitdeling niet lager kan uitvallen dan is aangeboden.

Voor de weergave van de resultaten van de verschillende akkoorden wordt verwezen naar grafiek 2. 39 van de bestudeerde zaken hebben betrekking op een prognoseakkoord. Daarvan is 33 procent toegekend en 67 proces afgewezen. Deze percentages wijken licht af van het percentage bij het totaal aantal zaken, waarvan 29 procent is toegekend en 71 procent is afgewezen, maar dit verschil is te klein om de conclusie te trekken dat prognoseakkoorden meer kans hebben om toegewezen te worden.

Het saneringskrediet heeft betrekking op 19 van de aangeboden dwangakkoorden. Hiervan is 21 procent toegekend en 79 procent afgewezen. Hierbij valt hetzelfde te

concluderen als bij de prognoseakkoorden. Hoewel een kleine trend zichtbaar is, is deze te klein om te kunnen concluderen dat saneringskredieten minder vaak worden toegewezen

De veronderstelling dat saneringskredieten vaker worden afgewezen tegenover saneringskredieten valt op basis van het jurisprudentieonderzoek derhalve niet aan te tonen.

Ter conclusie is het volgende vastgesteld:

- Dwangakkoorden met een lagere schuldenlast worden vaker toegekend dan dwangakkoorden met een hogere schuldenlast;
- Ten opzichte van het percentage van de weigerende schuldeiser(s) geldt dat bij een lager aandeel van de weigerende schuldeiser(s) het dwangakkoord sneller zal worden toegekend dan bij een hoger aandeel van de weigerende schuldeiser(s);
- Niet is vast komen te staan dat de wijze van totstandkoming van het aangeboden bedrag van invloed is op de kans dat een dwangakkoord wordt toegekend.

Hoofdstuk 5: de overwegingen

De uit standaardjurisprudentie gebleken overwegingen van de rechtsprekende macht bij een besluit op een verzoek tot dwangakkoord op basis van art. 287a Fw zijn schematisch weergegeven in grafiek 4.²¹ Voor een overzicht van de invloed van de overwegingen per rechterlijke uitspraak wordt verwezen naar grafiek 6.

Per overweging wordt hieronder met voorbeelden toegelicht wat de invloed van deze is op het voltallig aantal geanalyseerde vonnissen/arresten. Grafiek 5 geeft de invloeden van de overwegingen op het totaal schematisch weer.

1. Of het voorstel door een onafhankelijke deskundige partij is getoetst;

In art. 287a lid 7 Fw is vastgesteld dat een verzoek tot toepassing van een dwangakkoord moet worden gedaan door een persoon of instelling als bedoeld in art. 48 lid 1 WCK. Indien dit niet het geval is, kan het verzoek op formele gronden worden afgewezen. Dit betekent echter niet dat, indien aan deze eis wordt voldaan, de rechtsprekende instantie altijd tot de conclusie komt dat het akkoord door een onafhankelijke deskundige partij is getoetst.

Over de 58 zaken zijn in totaal 3 zaken mede op basis van overweging 1 afgewezen. De voorstellen zijn gedaan door partijen waarvan de rechtsprekende instantie twijfelt aan de onafhankelijkheid, zoals bij een advocaat die al lange tijd de schuldenaar van juridische bijstand voorziet.²² Indien de schuldbemiddelaar lid is van de brancheorganisatie NVVK komt de rechtsprekende instantie sneller tot de conclusie dat sprake is van een deskundige partij, maar, indien dit niet het geval is, wordt een verzoek niet automatisch afgewezen.²³

Aangezien slechts 3 zaken op grond van overweging 1 zijn afgewezen, wordt geconcludeerd dat de invloed van deze overweging beperkt is.

2. Of het voorstel goed gedocumenteerd en financieel transparant is;

Het is voor zowel de schuldeisers als de rechtsprekende instantie van belang dat op basis van de door de schuldbemiddelaar verstrekte informatie kan worden gecontroleerd dat het voorstel op juiste berekeningen is gebaseerd en dat het gedane aanbod het uiterste is waar de schuldenaar toe in staat is. 14 van de 41 zaken zijn (mede) afgewezen, omdat het voorstel niet goed gedocumenteerd of niet financieel transparant is. Op basis van de volgende uiteenlopende redenen is de rechtsprekende instantie tot deze conclusie gekomen:

²¹ Parket bij de Hoge Raad 14 december 2012, ECLI:NL:PHR:2012:BY0966

²² Rb. Midden-Nederland 22 februari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:1015.

²³ Rb. Rotterdam 2 oktober 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:8929.

- De totale schuldenlast is waarschijnlijk hoger dan bij het voorstel rekening mee is gehouden, waardoor de uitdeling aan de overige schuldeisers tevens zal wijzigen;²⁴
- aan één schuldeiser is zonder wettelijke basis het hogere percentage van een preferente schuldeiser aangeboden. Hierdoor worden de overige schuldeisers benadeeld;²⁵
- de aan de schuldeisers geboden informatie is (vermoedelijk) onjuist of onvolledig;²⁶
- de wijze van opbouw van het aangeboden bedrag is onduidelijk of verkeerd berekend.²⁷

De invloed van overweging 2 is niet verwaarloosbaar. Echter is gebleken dat in verzochte dwangakkoorden die (mede) op basis van overweging 2 zijn afgewezen aantoonbare fouten zijn gemaakt. Indien het dwangakkoord op zorgvuldige wijze tot stand komt, wordt een dwangakkoord niet op basis van deze overweging afgewezen.

3. Of het voorstel duidelijk maakt dat de schuldenaar een uiterste inspanning wil verrichten;

Net als bij de Wsnp-regeling, wordt bij een minnelijke regeling van de schuldenaar verwacht dat alles gedaan zal worden om de uitdeling aan de schuldeisers te maximaliseren. Bij beide regelingen wordt, ervan uitgaande dat de minnelijke regeling op basis van de NVVK-normen tot stand is gekomen, een zogenaamd vrij te laten bedrag berekend, op basis van artikel 3.7 van de Recofa-richtlijn, waarvan de schuldenaar maandelijks de vaste lasten dient te betalen. Alles hierboven dient te worden gespaard voor de schuldeisers. 25 van de 41 verzoeken zijn (mede) op basis van overweging 3 afgewezen.

Arbeids- /sollicitatieplicht

Een belangrijke factor bij overweging 3 is de arbeids- /sollicitatieplicht, op basis van artikel 3.5. van de Recofa-richtlijn, die in beide schuldenregeling geldt. Deze plicht houdt in dat de schuldenaar minimaal 36 uur per week dient te werken. Indien dit niet het geval is, dient de schuldenaar zich tot het uiterste in te spannen om wel 36 uur per week te werken, in de vorm van het doen van minimaal vier sollicitaties per maand. Indien een schuldenaar gedurende een Wsnp-regeling niet in staat is om arbeid te verrichten, kan hij worden vrijgesteld door de rechter-commissaris. Aangezien bij een minnelijke schuldenregeling geen rechter-commissaris is betrokken, dient de schuldbemiddelaar,

²⁴ Rb. Rotterdam 15 november 2017, ECLI:NL:RBROT:2017:9723.

²⁵ Hof Arnhem-Leeuwarden 1 november 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:9638.

²⁶ Rb. Rotterdam 18 januari 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:1962.

²⁷ Rb. Amsterdam 1 februari 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:668.

met goedkeuring van de schuldeisers, de arbeidsgeschiktheid van de schuldenaar vast te stellen.

Bij in totaal 25 zaken (43 procent van het totaal) is de kwestie van de sollicitatieplicht in de uitspraak verwerkt. Bij 12 van deze zaken is tot de conclusie gekomen dat, ofwel de schuldenaar voldoende heeft aangetoond zich in te spannen om (fulltime) te gaan werken,²⁸ ofwel is aangetoond dat de schuldenaar niet in staat is om (fulltime) te werken.²⁹ Deze verzoeken tot dwangakkoord zijn derhalve toegewezen. De overige 13 zaken zijn afgewezen, omdat is beoordeeld dat niet is vast komen te staan dat de schuldenaar er alles aan doet om zijn inkomen te vergroten, door het weigeren om een inspanning te verrichten om meer te gaan werken³⁰, dan wel door onvoldoende aan te tonen niet in staat te zijn om (fulltime) te gaan werken.³¹

Inkomen en vermogen

Naast de sollicitatieplicht geldt de plicht om het inkomen ook op alle andere mogelijke manieren te verhogen. Bij 9 van de zaken die op grond van overweging 3 zijn afgewezen, is de rechtsprekende instantie tot de conclusie gekomen dat een schuldenaar de uitdeling aan de schuldeisers nog zou kunnen vergroten. Redenen hiervoor is dat een (toekomstige) inkomensbron,³² of vermogen niet in het aanbod is verwerkt.³³ Éénmalig is een verzoek tot dwangakkoord toegekend, ondanks het verweer van de weigerende schuldeiser dat niet al het inkomen of vermogen wordt aangewend voor de schuldeisers.³⁴

Ter conclusie wordt gesteld dat overweging 3 over het algemeen een belangrijke factor is bij een besluit op een verzoek tot dwangakkoord. Bij bijna de helft van de zaken is in het vonnis verwerkt de arbeids- en sollicitatieplicht. In hoeverre de rechtbank hier positief of negatief op oordeelt verschilt sterk. Daarnaast is bij een groot aantal zaken besloten dat de schuldenaar op een andere manier dan met betrekking tot de arbeids- en sollicitatieplicht de uitdeling aan de schuldeisers zou kunnen vergroten.

²⁸ Rb. Rotterdam 9 mei 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:4001.

²⁹ Rb. Midden-Nederland 12 september 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:4361.

³⁰ Rb. Midden-Nederland 31 januari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:412.

³¹ Rb. Rotterdam 14 mei 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:4559.

³² Hof 's-Hertogenbosch 26 oktober 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:4664.

³³ Rb. Midden-Nederland 20 februari 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:808.

³⁴ Rb. Midden-Nederland 11 mei 2018, ECLI:NL:RBME:2018:2095

4. Of het voorstel duidelijk maakt dat het alternatief (een faillissement of Wsnp) bepaald geen uitzicht biedt voor zowel de schuldenaar als de schuldeisers;

Gebleken is dat de rechtsprekende instantie bij de behandeling van een verzoek tot dwangakkoord onder andere een vergelijking maakt tussen de verwachte uiteindelijke baten voor de schuldeisers bij een minnelijke en wettelijke schuldenregeling.³⁵

Voordeel minnelijke schuldenregeling

Van de toegekende dwangakkoorden zijn 12 (70,59 procent) akkoorden (mede) toegekend, omdat wordt vermoed dat een minnelijke schuldenregeling voordeliger is voor de schuldeisers. Het financiële voordeel voor de schuldeisers bij een minnelijke schuldenregeling vloeit voornamelijk voort uit de lager kosten van dit traject ten opzichte van een Wsnp-traject en uit de minimale afdrachtplicht, die bij een Wsnp-regeling niet bestaat. Zo kan een schuldenaar met een minimuminkomen, die gedurende een fictieve Wsnp-regeling niet zou beschikken over een afdrachtcapaciteit, bij een minnelijke regeling wel sparen voor zijn schuldeisers.³⁶ Daarnaast heeft een schuldenaar bij een dwangakkoord de mogelijkheid om het aanbod te verhogen, door middel van een door een derde beschikbaar gesteld bedrag.³⁷ Dit was éénmaal het geval.

Voordeel wettelijke schuldenregeling

In contrast met het bovenstaande wordt bij 10 van de afgewezen dwangakkoorden (24,39 procent) overwogen dat een Wsnp-regeling voordeliger is voor de schuldeisers, bijvoorbeeld omdat hierbij een bewindvoerder wordt betrokken, die door zijn kennis voor een hogere uitdeling kan zorgen.³⁸ Daarnaast zal bij een Wsnp-regeling de controle strenger zijn en zullen inkomstenbronnen, die bij het akkoord aan de schuldeisers niet zijn meegenomen, wel voor de schuldeisers worden aangewend.³⁹

Ter conclusie, gezien het bovenstaande wisselt het oordeel van de rechtsprekende instanties met betrekking tot de afweging van de verwachte resultaten van het minnelijke tegenover het wettelijke traject sterk. Daarbij wordt benadrukt dat alleen een schatting kan worden gemaakt van de resultaten van een prognoseakkoord en van een Wsnp-regeling. Bij hoofdstuk 6 zal verder worden ingegaan op de uiteindelijke uitdeling tussen de minnelijke en wettelijke schuldenregeling in de praktijk.

³⁵ Engberts 2019, T&C Insolventierecht

³⁶ Rb. Midden-Nederland 12 september 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:4361.

³⁷ Hof Arnhem-Leeuwarden 3 mei 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:4166.

³⁸ Rb. Den Haag 15 mei 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:5726.

³⁹ Rb. Amsterdam 1 februari 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:668.

5. Of de schuldenaar redelijkerwijs bij een afwijzing van het dwangakkoord kan worden toegelaten tot de Wsnp:

Zoals bij punt 4 is toegelicht, wordt bij het besluit op een verzoek dwangakkoord een afweging gemaakt tussen de verwachte resultaten van een minnelijk en van een wettelijk traject. Deze afweging kan echter niet worden gemaakt indien de schuldenaar geen redelijke mogelijkheid heeft om te worden toegelaten tot de Wsnp. Hoewel de rechtbank bij de behandeling van een verzoek tot dwangakkoord van een schuldenaar die niet kan worden toegelaten tot de Wsnp strenger zal toetsen, betekent dit niet automatisch dat het verzoek zal worden afgewezen. Het aanbod zal dan worden vergeleken met de verhaalmogelijkheden van de schuldeisers buiten een schuldenregeling.⁴⁰

10-jaarstermijn

Op grond van art. 288 lid 2 sub d Fw kan een schuldenaar op wie minder dan 10 jaar voorafgaande aan de dag waarop het verzoek is ingediend de Wsnp van toepassing was niet opnieuw worden toegelaten. Drie van de afgewezen dwangakkoorden zijn (mede) afgewezen omdat de schuldenaar op grond van voornoemd artikel niet kan worden toegelaten tot de Wsnp.

Goedertrouwtoets

Naast het bovenstaande kan een schuldenaar niet worden toegelaten indien onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat bij het doen ontstaan van de schulden schuldenaar ter goeder trouw was (art. 288 lid 1 sub b Fw). Voor deze eis geldt een vijfjaarstermijn. Op deze grond zijn 13 dwangakkoorden (mede) afgewezen. Voorbeelden hiervan zijn zaken waarbij de schuldenaar niet meegewerkt heeft om de totale schuldenlast te beperken,⁴¹ en zaken waarbij een schuld door strafbare feiten is ontstaan.⁴² Slecht éénmaal is de rechtsprekende instantie niet meegegaan in de redenering van de weigerende schuldeiser, dat het verzoek tot dwangakkoord moet worden afgewezen, daar de schuld niet ter goeder trouw is ontstaan.⁴³

Goedertrouwtoets bij de Belastingdienst

Voorts is een splitsing gemaakt tussen zaken waarbij de weigerende schuldeiser(s) (gedeeltelijk) uit de Belastingdienst bestaat en zaken waarbij dit niet het geval is. De reden van deze splitsing is dat van te voren het vermoeden bestond dat zaken waarbij de Belastingdienst een schuldeiser is, de rechtsprekende instantie sneller tot de conclusie zou komen dat niet aan de goedertrouwtoets is voldaan, bijvoorbeeld door bewuste onjuiste aangiften en/of fraude met toeslagen. Bij drie (25 procent) van de afgewezen

⁴⁰ Rb. Den Haag 21 maart 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:3314.

⁴¹ Rb. Rotterdam 23 maart 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:2622.

⁴² Rb. Rotterdam 28 maart 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:2563.

⁴³ Hof Arnhem-Leeuwarden 3 mei 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:4166

zaken op basis van de goedertrouwtoets was de Belastingdienst een weigerende schuldeiser. Echter kan het voornoemde vermoeden niet op basis van de geanalyseerde jurisprudentie worden vastgesteld, aangezien uit de teksten niet altijd blijkt wie de instemmende schuldeisers waren. Zodoende kan niet worden gecontroleerd in welke gevallen de Belastingdienst wel instemt met een aangeboden schuldenregeling, en zich derhalve niet beroept op de goedertrouwtoets.

Uit de geanalyseerde jurisprudentie wordt geconcludeerd dat de mogelijkheid om toegelaten te worden tot de wettelijke schuldsaneringsregeling een zeer belangrijke factor is bij een besluit op een verzoek tot dwangakkoord. Dit geldt zowel voor de 10-jaarstermijn als in meerdere mate voor de goedertrouwtoets. In het geval dat een schuldeiser zich op de goedertrouwtoets beroept, wordt deze schuldeiser door de rechtbank in de meeste gevallen gelijk gegeven. Het vermoeden dat, indien deze schuldeiser de Belastingdienst betreft, de rechtbank eerder tot de conclusie zou komen dat niet aan de goedertrouwtoets is voldaan is niet uit de geanalyseerde jurisprudentie gebleken.

6. Of waarschijnlijk wordt geacht dat de aangeboden schuldenregeling zal leiden tot een schuldenvrije toekomst voor de schuldenaar;

Het doel van een dwangakkoord op basis van artikel 287a Fw is een oplossing bieden voor de schuldenproblemen van een natuurlijk persoon. Een grond om een verzoek tot dwangakkoord af te wijzen is dat de rechtsprekende instantie het niet waarschijnlijk acht dat de schuldenregeling hiertoe zal leiden. Van de afgewezen zaken is bij drie (7,31 procent) tot deze conclusie gekomen.

Een reden dat een akkoord waarschijnlijk niet zal leiden tot een schuldenvrije toekomst voor de schuldenaar is dat niet voldoende financiële stabiliteit is opgebouwd, waardoor vermoedelijk tijdens of na afloop van de schuldenregeling opnieuw een problematische schuldensituatie zal ontstaan.⁴⁴ Een andere reden is dat één of meerdere schuldeisers niet zijn betrokken bij de minnelijke regeling, waardoor de situatie kan ontstaan dat door deze schuldeiser(s) beslag zal worden gelegd op het inkomen. Indien dit gebeurt kan de schuldenaar zijn plichten van de minnelijke regeling niet nakomen. Daarnaast kan de situatie ontstaan dat ná afloop van de schuldenregeling de schuldenaar opnieuw in financiële problemen komt, omdat de schuldeiser die niet betrokken is bij het aanbod alsnog moet worden betaald.⁴⁵

⁴⁴ Rb. Rotterdam 1 december 2017, ECLI:NL:RBROT:2017:10285.

⁴⁵ Rb. Den Haag 12 september 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:11172.

Aangezien slechts 3 van de afgewezen zaken (mede) op grond van overweging 6 zijn afgewezen, wordt geconcludeerd dat deze overweging over het algemeen beperkt ter zake doet.

7. Het financiële belang bij gewone (volledige) nakoming:

De rechtsprekende instantie kan de bijzondere situatie van de weigerende schuldeiser laten meewegen in de beslissing op het verzoek tot dwangakkoord. Dit is bij 6 van de afgewezen dwangakkoorden gebeurd (15 procent).

De weigerende schuldeisers die betrokken zijn bij de zaken die op basis van overweging 7 zijn afgewezen bestaan uit één instantie die de belangen van een collectief vertegenwoordigt,⁴⁶ en een aantal privépersonen die door handelingen van de schuldenaren dusdanig zijn benadeeld, dat de schuldeisers redelijkerwijs niet kunnen worden verplicht om mee te werken aan een buitenwettelijke schuldenregeling.⁴⁷ Dit betekent overigens niet automatisch dat het verzoek tot toelating van de Wsnp ook op deze grond wordt afgewezen, aangezien die schuldenregeling voor de schuldeisers niet vrijwillig is.

Met betrekking tot overweging 7 wordt geconcludeerd dat deze, aangezien slechts 6 van de afgewezen zaken op grond hiervan is afgewezen, over het algemeen beperkt relevant is.

8. De eventuele concurrentieverstorende werking van gedwongen medewerking:

Het belang van de concurrenten van de schuldenaar kan tevens een factor van betekenis zijn bij een besluit op een verzoek tot dwangakkoord. Dit belang wordt geschaad als bijvoorbeeld de schuldenaar lagere prijzen had kunnen hanteren dan zijn concurrenten, doordat hij een deel van zijn vaste lasten niet hoefde te betalen, aangezien daarvoor finale kwijting zal worden verleend.⁴⁸ Met deze overweging is bij de geanalyseerde jurisprudentie éénmaal rekening gehouden.

Doordat slechts éénmaal een verzoek tot dwangakkoord op grond van overweging 8 is afgewezen, wordt deze overweging over het algemeen als minder relevant beschouwd.

9. Het aandeel van de weigerende schuldeiser in de totale schuldenlast:

Bij een besluit op een verzoek tot dwangakkoord kan de rechtsprekende instantie, naast de belangen van de schuldenaar en de weigerende schuldeisers, rekening houden met de belangen van de schuldeisers die wel hebben ingestemd met de schuldenregeling.

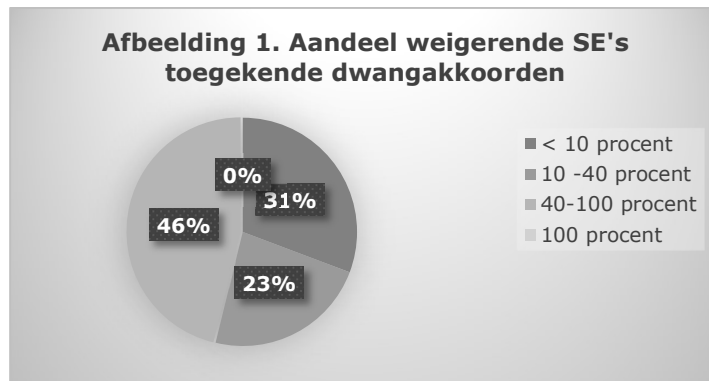
⁴⁶ Hof 's-Hertogenbosch 26 oktober 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:4664.

⁴⁷ Rb. Rotterdam 30 maart 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:3001.

⁴⁸ Hof Arnhem-Leeuwarden 8 april 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:3096.

Aandeel bij toegekende akkoorden

De opvatting van de rechterlijke macht is dat, indien geen schuldenregeling tot stand komt met alle schuldeisers, benadeling optreedt van de instemmende schuldeiser(s). Bij 10 van de toegekende akkoorden (59 procent) is in de uitspraak ofwel melding gemaakt van het geringe aandeel van de weigerende schuldeiser(s) in de totale schuldenlast,⁴⁹ ofwel wordt gesteld dat het belang van de instemmende schuldeiser(s) zwaarder weegt dan dat van de weigerende schuldeiser(s).⁵⁰ Uit splitsing van de toegekende zaken met betrekking tot het aandeel van de weigerende schuldeiser in de totale schuldenlast blijkt dat dit aandeel sterk uiteenloopt (zie afbeelding 1).

Vanzelfsprekend is het voornoemde niet van toepassing indien geen sprake is van instemmende schuldeisers. Opgemerkt wordt dat dit bij uitsluitend één van de toegekende dwangakkoorden het geval was. Uit dit vonnis blijkt niet dat de rechtbank om die reden strenger heeft getoetst en is om die reden niet verwerkt in afbeelding 1.⁵¹

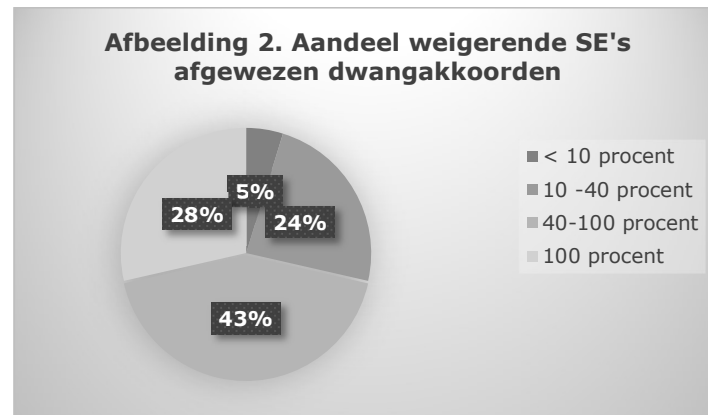
Aandeel bij afgewezen akkoorden

De rechtsprekende instanties hebben bij 21 van de 41 afgewezen dwangakkoorden (51 procent) rekening gehouden met het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) in de totale schuldenlast. Bij deze zaken is de rechtbank tot de conclusie gekomen dat het aandeel van de weigerende schuldeisers dusdanig hoog was, dat hun belang extra gewicht in de schaal legt. Bij 15 van deze zaken (42 procent) was sprake van schuldeisers die wel akkoord waren gegaan met het gedane voorstel. De verdeling van het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) over de 15 zaken is minder uiteenlopend dat bij de toegekende dwangakkoorden (zie afbeelding 2). Slechts bij één uitspraak was het aandeel van de weigerende schuldeiser minder dan 10 procent, terwijl de aantallen waarbij de schuldenlast tussen de 10 en 40 procent lag (5 zaken) en van 40 tot 100 procent (9 zaken) beduidend hoger zijn.

⁴⁹ Hof Arnhem-Leeuwarden 3 mei 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:4166.

⁵⁰ Rb. Den Haag 9 maart 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:3095.

⁵¹ Rb Den Haag 25 maart 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:2887

Bij 6 van de zaken die (mede) op basis van overweging 9 zijn afgewezen (28 procent) waren naast de weigerende schuldeiser(s) geen andere schuldeisers. In tegenstelling tot bij het toegekende akkoord waar dit wel het geval was, blijkt uit de uitspraken dat om die reden wel strenger is getoetst. De reden hiervan is dat, naast de belangen van de schuldenaar en van de weigerende schuldeiser(s), geen rekening hoeft te worden gehouden met dat van de instemmende schuldeiser.

Uit de geanalyseerde jurisprudentie is gebleken dat overweging 9 een belangrijke factor is bij een besluit van de rechterlijke macht op een verzoek tot dwangakkoord.

10. Gedwongen deelname heeft precedentwerking voor andere gevallen waarin een schuldenaar in vergelijkbare omstandigheden verkeert;

Uit de geanalyseerde jurisprudentie is niet gebleken dat rekening wordt gehouden met de mogelijke schepping van een precedent bij toekenning van het verzoek tot dwangakkoord, waar schuldenaren die in vergelijkbare situaties verkeren zich kunnen beroepen. Overweging 10 wordt derhalve over het algemeen als minder relevant beschouwd.

Hoofdstuk 6. Resultaten minnelijke en wettelijke regeling in de praktijk

De rechtsprekende instantie maakt bij de beslissing op een verzoek tot dwangakkoord onder andere een afweging tussen het (verwachte) aanbod van het gedane saneringsvoorstel aan de schuldeisers en de verwachte uitdeling bij een Wsnp-regeling. Uit het jurisprudentieonderzoek (zie hoofdstuk 5 onder overweging 4) is gebleken dat het oordeel van de rechtsprekende macht op dit gebied sterk uiteenloopt. 77 procent van de toegekende dwangakkoord zijn (mede) toegekend omdat het aanbod waarschijnlijk voordeliger zal zijn voor de schuldeisers, terwijl bij 27 procent van de afgewezen dwangakkoorden tot de conclusie is gekomen dat de resultaten van een Wsnp-regeling waarschijnlijk hoger zullen zijn. Wat over het algemeen de resultaten van een Wsnp-regeling tegenover dat van het aangeboden akkoord zijn, is op basis van dossiers onderzocht. Ten behoeve van het leesgemak wordt, net als in hoofdstuk 4, wanneer mogelijk afgerond op duizenden.

Selectie dossiers

Omdat niet te voorziene gebeurtenissen in een Wsnp-regeling, zoals een erfenis, veel invloed kunnen hebben op de uiteindelijke uitdeling, is het onderzoek gedaan over een aantal van 120 dossiers. Op die manier is de invloed van een afzonderlijk dossier beperkt op het totaal. Bij de selectie van de dossiers zijn de volgende punten in acht genomen:

- De looptijd van het dossier dient 36 maanden te zijn, aangezien bij een aanbod aan de schuldeisers door de minnelijke instantie tevens wordt uitgegaan van deze periode;
- De regeling dient te zijn beëindigd met een schone lei. Bij een aanbod aan de schuldeisers wordt namelijk ook uitgegaan van een goed verloop van het traject en een goede nakoming van de plichten;
- Regeling waarbij een gemeenschap van goederen tussen twee schuldenaren gedurende de Wsnp-regeling is beëindigd zijn niet meegenomen bij de analyse, daar een goede vergelijking tussen het aanbod bij een gemeenschap van goederen en de resultaten van twee afzonderlijke Wsnp-regelingen niet te maken is.
- Bij de totstandkoming van het aanbod aan de schuldeisers moet uiteraard een aanbod aan de schuldeisers zijn gedaan. De factor aan de ene kant van de vergelijking is namelijk het aanbod aan de schuldeisers.
-

Per bij Van der Linden c.s. werkzame bewindvoerder die in het jaar 2019 minimaal 20 dossiers hebben afgerond die aan bovenstaande eisen voldoen zijn de laatste 20 dossiers geanalyseerd. In grafiek 7 zijn de resultaten van het dossieronderzoek schematisch weergegeven.

Bezwaren

Bij de interpretatie van de resultaten van het dossieronderzoek dienen de volgende factoren in acht te worden genomen:

- Het dossieronderzoek ziet alleen op Wsnp-regelingen waar een aanbod tot een schuldenregeling is afgewezen door een of meerdere schuldeisers en, indien een verzoek tot een dwangakkoord is gedaan, dit verzoek is afgewezen. Mogelijkerwijs is de reden van de afwijzing dat er fouten zijn gemaakt bij het doen van het aanbod. Omdat de motivatie bij de afwijzing van het dwangakkoord geen onderdeel van de dossiers is, kan dit echter niet worden gecontroleerd. Het is derhalve mogelijk dat minnelijke schuldenregelingen die wel zijn opgestart, een beter resultaat zouden opleveren dan waarbij dit niet het geval is;
- Enkel dossiers van de Wsnp-regelingen waarbij een bewindvoerder werkzaam bij Van der Linden c.s. is benoemd tot bewindvoerder zijn geanalyseerd. Hoewel geen directe aanleiding bestaat om te vermoeden dat de resultaten bij andere bewindvoerders zouden verschillen, dient met deze mogelijkheid wel rekening te worden gehouden;
- Het onderzoek is beperkt tot de vergelijking tussen het aangeboden bedrag bij een minnelijke schuldenregeling en het resultaat van een Wsnp-regeling. Een betere vergelijking zou kunnen worden gemaakt tussen de resultaten van een minnelijke en wettelijke schuldenregeling, maar dit was helaas niet mogelijk, aangezien de resultaten van een minnelijk traject geen deel uitmaakt van de inhoud van de beschikbare dossiers.

Algemene vergelijking

Over 120 dossiers bedraagt het totale verschil tussen het aangeboden bedrag en het uiteindelijke bedrag € 527.000,- met een gemiddelde van € 4.000,-. In totaal is € 792.000,- aangeboden en € 1.318.000,- ná de Wsnp uitbetaald aan de schuldeisers. Dit is een verschil van 67 procent. Voor een weergave van de verdeling van dit bedrag over de dossiers wordt verwezen naar grafiek 8.

Bij 61 van de dossiers was het aangeboden bedrag voordeliger voor de schuldeisers dan het uiteindelijke bedrag, voor een totaalbedrag ad € 185.000,-. Het gemiddelde verschil bedraagt € 3.000,-. Gedurende de Wsnp wordt een verificatievergadering gehouden op het moment dat de uitdeling aan de schuldeisers minimaal € 2.500,- bedraagt, met als doel om de juistheid van de vorderingenlijst vast te stellen, zodat het uiteindelijke bedrag rechtmatig verdeeld wordt. Ten opzichte van de dossiers waarbij het aangeboden bedrag hoger was dan het uiteindelijke bedrag valt op dat bij het merendeel (80 procent) een verschil is van minder dan € 2.500,-. Hier is derhalve sprake van een verschil waarbij gedurende een Wsnp-regeling geen verificatievergadering zou worden gehouden.

Bij de 59 dossiers waarbij het uiteindelijke bedrag hoger was dan het aangeboden bedrag is het verschil bij slechts 7 dossiers (11 procent) minder dan € 2.500,-. Met een gemiddelde van € 12.000,- en een mediaan van € 10.000,- is duidelijk dat, indien het uiteindelijke bedrag hoger is dan het aangeboden bedrag, dit verschil over het algemeen significant is.

Zaken te gelde gemaakt

Een verklaring voor het verschil tussen het aangeboden en uiteindelijke bedrag is dat gedurende het Wsnp-traject zaken te gelde zijn gemaakt, die bij het aanbod aan de schuldeisers niet zijn meegenomen, zoals een woning, auto of een lijfrenteverzekering.

Slechts bij een dossier is bij het aanbod een vermogensbestanddeel vermeld, namelijk een auto. Uit dit dossier blijkt niet of de waarde van de auto opgeteld is bij het aanbod aan de schuldeisers. Gedurende het Wsnp-traject is deze auto overigens niet te gelde gemaakt.

In totaal bij 16 dossiers zijn vermogensbestanddelen te gelde gemaakt, die allen niet in het aanbod stonden vermeld. De waarden van deze vermogensbestanddelen lopen sterk uiteen. Het gemiddelde verschil tussen het aanbod en het resultaat van de Wsnp van deze dossiers is € 21.000,-. Dit is bijna 5 keer meer dan het gemiddelde over de 120 dossiers. 64 procent van het totale voordeel van de Wsnp ziet op de 16 dossiers waarbij zaken te gelde zijn gemaakt.

Ondernemerschap

Aangezien de schuldsaneringsregeling van een (ex-)ondernemer over het algemeen gecompliceerder is dan die van een niet-ondernemer, zijn de dossiers gesplitst tussen deze twee groepen. Over 25 dossiers van schuldenaren die minstens 5 jaar voor toelating een onderneming dreef is het verschil tussen het aangeboden en het uiteindelijke bedrag gemiddeld € 6.000,- terwijl dit bij schuldenaren waarbij dit niet het geval is gemiddeld € 4.000,- is. Bij de mediaan is echter een veel kleiner verschil (€ -108,96 bij ondernemers tegenover € -208,07 bij niet-ondernemers).

Op basis van het bovenstaande wordt geconcludeerd dat, indien de Wsnp voordeliger blijkt, het voordeel bij een ondernemer hoger is dan bij een niet-ondernemer. De kans dat de Wsnp bij een ondernemer meer oplevert dan bij een niet-ondernemer is gezien de mediaan ongeveer gelijk.

Inkomstenbron

De invloed van de verschillende inkomstenbronnen op het verschil tussen het aangeboden bedrag en het uiteindelijke bedrag is geanalyseerd. Onderscheid wordt gemaakt tussen schuldenaren wiens inkomen bij de toelating voor meer dan 50 procent

uit loon bestond, tegenover schuldenaren waarbij meer dan 50 procent van het inkomen uit een uitkering bestond. Bij een uitkering wordt ook pensioen gerekend.

Uitkering

In het geval van inkomen uit een uitkering is de afdrachtcapaciteit gedurende de Wsnp in de meeste gevallen nihil, aangezien het inkomen lager is dan het vrij te laten bedrag. Tijdens de toepassing van een akkoord bestaat echter wel een minimale afdrachtplicht.⁵² Hierdoor is de verwachting dat het aangeboden bedrag hoger is dan het uiteindelijk bedrag. Wel is er bij Wsnp-traject meer kans dat een schuldenaar zijn inkomen weet te vergroten, doordat de plicht om te solliciteren naar fulltime werk strenger wordt gecontroleerd.⁵³

In totaal waren bij 64 dossiers bij toelating een uitkering de voornaamste inkomstenbron. Over deze dossiers was het totale verschil tussen het aangeboden bedrag en het uiteindelijke bedrag € 28.000,-, met een gemiddelde van € 441,64. De mediaan is € 1.000. Aangezien over 47 dossiers (84 procent) het aanbod voor de schuldeisers voordeliger bleek te zijn, tegenover 17 dossiers (16 procent) waar het uiteindelijke bedrag voordeliger blijkt, wordt de conclusie getrokken dat bij een uitkering een dwangakkoord vaker voordeliger is.

Loon

Bij schuldenaren waarbij de voornaamste inkomstenbron loon is, is het verschil tussen het gemiddelde van het aangeboden en het uiteindelijke bedrag meer dan 20 keer zo groot dan het gemiddelde bij een uitkering. Daarnaast was slechts bij 14 van de 56 (25 procent) dossiers het aangeboden bedrag hoger dan het uiteindelijke bedrag.

In vergelijking met de dossiers waarbij de voornaamste inkomstenbron een uitkering was, is de Wsnp over het algemeen veel voordeliger bij dossiers waarbij loon de voornaamste inkomstenbron was. Uit de dossiers blijkt geen duidelijke aanleiding voor dit verschil. Mogelijk is bij het aanbod aan de schuldeisers geen rekening gehouden met andere inkomsten door de verrichting van arbeid zoals vakantiegeld of een bonus. De opbouw van het aanbod aan de schuldeisers blijkt echter niet uit de dossiers.

⁵² *Notitie normen NVVK 1 januari 2020* 2020, p. 3.

⁵³ Engberts 2019, T&C Insolventierecht

Hoofdstuk 7. Conclusie:

Het doel van dit onderzoek is de opdrachtgever een advies geven gebaseerd op de verhouding van het dwangakkoord tegenover de Wsnp-regeling. Op basis van een jurisprudentieonderzoek en een dossieronderzoek is geconstateerd wat de actuele verhouding is.

Jurisprudentie

De volgende factoren hebben het meeste invloed op een beslissing van de rechtsprekende instantie op een verzoek tot dwangakkoord:

- De uiterste inspanning van de schuldenaar om een maximaal aanbod aan de schuldeisers te doen. Een veelvoorkomend geschil is of de schuldenaar in staat is om het aanbod aan de schuldeisers te verhogen. In het geval dat een schuldeiser dit stelt, met uitzondering van betrekking tot de sollicitatieplicht, gaat de rechtsprekende instantie hier over het algemeen in mee;
- De vergelijking tussen de verwachte resultaten van de minnelijke en de wettelijke schuldsaneringsregeling. Het oordeel van de rechtsprekende instantie met betrekking tot welke van deze schuldsaneringsregelingen het meeste oplevert verschilt sterk en ligt aan de omstandigheden;
- De mogelijkheid van de schuldenaar om toegelaten te worden tot de Wsnp. Indien dit niet tot de mogelijkheden behoort, is een eventuele stellingname van de schuldenaar, dat het aanbod hoger is dan de verwachte uitdeling bij een Wsnp-regeling, niet relevant;
- De hoogte van de totale schuldenlast. De hoogte van de schuldenlast blijkt van grote invloed op de kans tot toepassing van een dwangakkoord.
- Het aandeel van de weigerachtige schuldeiser(s) in de totale schuldenlast. Gebleken is dat bij een hoger aandeel van de weigerachtige schuldeiser(s) in de totale schuldenlast de kans groter is dat het dwangakkoord wordt afgewezen. Dit geldt des te meer voor de zaken waarbij de weigerachtige schuldeiser 100 procent van de schuldenlast vertegenwoordigt. Daarentegen worden dwangakkoorden waar de weigerende schuldeisers minder dan 10 procent van de schuldenlast vertegenwoordigd eerder toegewezen.

Dossiers

Op basis van 120 dossiers is, voortbouwend op het jurisprudentieonderzoek, onderzocht welke schuldsaneringsregeling in de praktijk het meeste oplevert voor de schuldeisers. Over het totaal is de Wsnp-regeling 67 procent voordeliger gebleken. Dit geldt echter niet voor afzonderlijke dossiers. De verdeling tussen dossiers waarbij het aanbod hoger was en de dossiers waarbij het uiteindelijke bedrag hoger was is bijna precies in

evenwicht. Wel is duidelijk geworden dat, indien de Wsnp-regeling voordeliger is, dit voordeel significant hoger is dan het voordeel van een dwangakkoord. Daarnaast is gebleken dat bij de dossiers waarbij het aanbod hoger bleek te zijn, bij 79 procent dit voordeel minder dan € 2.500,- was. Bij de dossiers waarbij het uiteindelijke bedrag hoger was is dit 12 procent.

Ten aanzien van de factoren waarvan de verwachting was dat deze van invloed zijn op de verhouding tussen het aangeboden en het uiteindelijke bedrag is het volgende geconstateerd:

- Het te gelde maken van zaken gedurende de Wsnp is van grote invloed op het totale verschil tussen het aangeboden en het uiteindelijke bedrag.
- Een splitsing van de dossiers waarbij de schuldenaar minimaal vijf jaar geleden een onderneming dreef en dossier waarbij dit niet het geval was heeft uitgewezen dat de kans dat de Wsnp-regeling voordeliger is ongeveer even groot is. Wel is over het algemeen, als het uiteindelijke bedrag hoger is, dit verschil groter;
- De inkomstenbron bij het verzoek tot dwangakkoord is tevens van grote invloed op het verschil. Bij een inkomen uit loon bestaat een grote kans dat een Wsnp-regeling aanzienlijk voordeliger is. Bij een uitkering daarentegen is het aanbod over het algemeen hoger.

Hoofdstuk 8. Aanbeveling

De opdrachtgever wordt geadviseerd op de volgende aandacht te besteden bij een verzoek tot oplegging van een dwangakkoord:

1. In het geval dat het aandeel van de weigerende schuldeisers minder dan 10 procent van de totale schuldenlast bedraagt, dient te worden benadrukt dat het belang van de weigerende schuldeiser gering is. Voorts dient de nadruk te worden gelegd op de instemmende schuldeisers, die bij afwijzing van het dwangakkoord worden benadeeld;
2. In het geval dat de weigerende schuldeiser meer dan 10 procent vertegenwoordigd, dient ervan te worden uitgegaan dat de rechtsprekende instantie extra rekening zal houden met het belang van deze schuldeiser. In het verzoekschrift dient derhalve beargumenteerd te worden waarom, ondanks het aanzienlijk belang van de weigerende schuldeiser, het dwangakkoord dient te worden toegekend;
3. In het geval dat de inkomensbron van de schuldenaar voor meer dan 50 procent een uitkeringsinstantie is, dient de motivatie bij het verzoek worden aangevuld. Toegevoegd dient te worden dat uit een internonderzoek is gebleken dat bij een schuldenaar wiens voornaamste inkomstenbron een uitkering is een minnelijke schuldenregeling voor de schuldeisers over het algemeen voordeliger is dan een Wsnp-regeling.
4. Aangezien gebleken is dat mogelijke inkomstenbronnen of vermogen die bij de aangeboden schuldenregeling geregeld een grond is voor de rechtsprekende instantie om een verzoek tot dwangakkoord af te wijzen, dient hier extra aandacht voor te zijn. Het advies is om bij de motivatie tot verzoek van een dwangakkoord toe te voegen dat uit openbare registers en bankafschriften van de schuldenaar niet gebleken is dat de schuldenaar over ander vermogen of inkomen beschikt, dan in het saneringsvoorstel staat vermeld. Dit dient te worden aangevuld met een getekende verklaring van de schuldenaar.

Literatuurlijst

Engberts 2019

B.J. Engberts, Gedwongen schuldregeling, in: J.L.M. Groenewegen en F.M.J. Verstijlen e.a. (red). Tekst & Commentaar Insolventierecht, Deventer, Wolters Kluwer 2019, (p. 614 tot en met 620).

Gedragscode Schuldhulpverlening 2020

'Gedragscode schuldhulpverlening' (Verenigingsbureau NVVK), 2020 (p. 21).

Nethe, Tijdschrift voor Insolventierecht 2009

M.Y. Nethe, 'Dwangakkoord: enige beschouwingen rondom de toepassing van art. 287a Fw'. Tijdschrift voor Insolventierecht 2009, afl. 20.

Noordzij, Tijdschrift voor Schuldsanering 2020

M. Noordzij, 'Wspn een stok achter de deur? Of toch een gouden lepel?'. Tijdschrift voor Schuldsanering 2020, afl 3 (p. 15).

Notitie normen NVVK 1 januari 2020

'Notitie normen NVVK 1 januari 2020' (Verenigingsbureau NVVK), 2020 (p. 3 en 6).

Wessels 2017

B. Wessels, Wessels Insolventierecht. Deel IX. Schuldsaneringsregeling natuurlijke personen, Deventer, Wolters Kluwer 2017, (p. 70, 75, 81 en 87).

Jurisprudentielijst

Jurisprudentielijst bij wets-analyse

- Rb Zwolle 2 februari 2001, ECLI:NL:RBZWO:2001:AH8399.
- HR 12 augustus 2005, ECLI:NL:HR:2005:AT7799.
- Parket bij de Hoge Raad 14 december 2012, ECLI:NL:PHR:2012:BY0966.

Jurisprudentielijst bij praktijkonderzoek

1. Hof Den Haag 17 oktober 2017, ECLI:NL:GHDHA:2017:4093.
2. Hof Amsterdam 17 oktober 2017, ECLI:NL:GHAMS:2017:4201.
3. Hof 's-Hertogenbosch 26 oktober 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:4664.
4. Rb. Rotterdam 3 november 2017, ECLI:NL:RBROT:2017:8901.
5. Rb. Rotterdam 15 november 2017, ECLI:NL:RBROT:2017:9723.
6. Rb. Rotterdam 1 december 2017, ECLI:NL:RBROT:2017:10285.
7. Hof Arnhem-Leeuwarden 21 december 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:11310.
8. Hof Arnhem-Leeuwarden 21 december 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:11311.
9. Rb. Rotterdam 18 januari 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:1962.
10. Rb. Rotterdam 26 januari 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:789.
11. Rb. Rotterdam 29 januari 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:792.
12. Rb. Midden-Nederland 31 januari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:412.
13. Rb. Midden-Nederland 22 februari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:1015.
14. Rb. Rotterdam 22 februari 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:1903.
15. Rb. Den Haag 9 maart 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:3095.
16. Rb. Midden-Nederland 13 maart 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:963.
17. Rb. Den Haag 21 maart 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:3312.
18. Rb. Den Haag 21 maart 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:3314.
19. Rb. Rotterdam 23 maart 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:2622.
20. Rb. Rotterdam 30 maart 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:3001.
21. Rb. Rotterdam 17 april 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:3420.
22. Rb. Rotterdam 19 april 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:3999.
23. Hof Arnhem-Leeuwarden 3 mei 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:4166.
24. Rb. Rotterdam 9 mei 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:4001.
25. Rb. Midden-Nederland 11 mei 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:2095.
26. Rb. Rotterdam 14 mei 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:4559.
27. Rb. Den Haag 15 mei 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:5726.
28. Rb. Den Haag 21 jun 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:7810.
29. Rb. Rotterdam 26 juli 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:6439.
30. Rb. Den Haag 31 augustus 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:10468.

31. Rb. Den Haag 31 augustus 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:10459.
32. Rb. Den Haag 7 september 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:10731.
33. Rb. Den Haag 12 september 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:11172.
34. Rb. Midden-Nederland 12 september 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:4361.
35. Rb. Overijssel 18 september 2018, ECLI:NL:RBOVE:2018:5067.
36. Rb. Overijssel 24 september 2018, ECLI:NL:RBOVE:2018:4223.
37. Rb. Rotterdam 25 september 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:9412.
38. Rb. Overijssel 2 oktober 2018, ECLI:NL:RBOVE:2018:5068.
39. Rb. Rotterdam 2 oktober 2018, ECLI:NL:RBROT:2018:8929.
40. Rb. Rotterdam 24 oktober 2018, ECLI:NL:RBDHA:2018:12612.
41. Hof Arnhem-Leeuwarden 1 november 2018, ECLI:NL:GHARL:2018:9638.
42. Hof Den Haag 6 november 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:3360.
43. Rb. Midden-Nederland 11 december 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:6105.
44. Rb. Rotterdam 17 januari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:2645.
45. Rb. Amsterdam 1 februari 2019, ECLI:NL:RBAMS:2019:668.
46. Rb. Rotterdam 6 februari 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:1634.
47. Rb. Gelderland 7 februari 2019, ECLI:NL:RBGEL:2019:530.
48. Rb. Midden-Nederland 20 februari 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:808.
49. Hof Arnhem-Leeuwarden 21 februari 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:1667.
50. Rb. Midden-Nederland 28 februari 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:943.
51. Rb. Noord-Nederland 19 maart 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:2332.
52. Rb. Den Haag 25 maart 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:2887.
53. Rb. Den Haag 25 maart 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:2888.
54. Rb. Den Haag 25 maart 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:2892.
55. Rb. Rotterdam 28 maart 2019, ECLI:NL:RBROT:2019:2563.
56. Hof Arnhem-Leeuwarden 8 april 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:3096.
57. Rb. Den Haag 17 april 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:3773.
58. Rb. Den Haag 17 april 2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:3774.

Lijst officiële bekendmakingen

Kamerstukken II, 2004/05, 29 942, 3, p. 1 en p.17.

'Wijziging van de Faillissementswet in verband met herziening van de schuldsaneringsregeling natuurlijker personen.' Memorie van toelichting.

Stb. 2007, 192.

'Wet van 24 mei 2007 tot wijziging van de Faillissementswet in verband met herziening van de schuldsaneringsregeling natuurlijkere personen.'

Stb. 2007, 222.

'Besluit van 18 juni 2007 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet van 24 mei 2007 tot wijziging van de Faillissementswet in verband met herziening van de schuldsaneringsregeling natuurlijker personen (Stb. 192).'

Grafiek 1. Algemeen overzicht jurisprudentie

Zaak	Datum	Instantie	ECLI-nummer	Totale schuldenlast	Aandeel weigerende SE's	% weigerende SE's	% preferent	% concurrent	Uitspraak	Soort akkoord
1	17-10-2017	Gerechtshof Den Haag	ECLI:NL:GHDHA:2017:4093	€ 53.325,00	€ 53.325,00	100,00%	7,88%	3,94%	Afgevozen	Prognoseakkoord
2	17-10-2017	Gerechtshof Amsterdam	ECLI:NL:GHDHA:2017:4201	€ 550.000,00	€ 100.000,00	18,18%	Nb	Nb	Afgevozen	Prognoseakkoord
3	26-10-2017	Gerechtshof 's-Hertogenbosch	ECLI:NL:GHSHE:2017:4664	€ 16.630,11	€ 5.108,77	30,72%	22,91%	10,40%	Afgevozen	Prognoseakkoord
4	3-11-2017	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2017:8901	€ 171.153,02	€ 153.047,31	89,87%	100,00%	15,33%	Afgevozen	Saneringskrediet
5	15-11-2017	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2017:9723	€ 153.047,31	€ 91.996,74	60,11%	n.v.t.	20,76%	Afgevozen	Saneringskrediet
6	1-12-2017	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2017:10285	€ 46.638,95	€ 31.736,71	68,09%	41,53%	4,07%	Afgevozen	Saneringskrediet
7	21-12-2017	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	ECLI:NL:GHARL:2017:11310	€ 295.955,00	€ 295.955,00	100,00%	n.v.t.	27,20%	Afgevozen	Saneringskrediet
8	21-12-2017	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	ECLI:NL:GHARL:2017:11311	€ 32.581,51	€ 6.582,07	20,20%	54,40%	10,12%	Afgevozen	Saneringskrediet
9	18-1-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:1962	€ 14.674,38	€ 1.215,98	8,29%	20,24%	6,85%	Afgevozen	Prognoseakkoord
10	26-1-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:789	€ 20.724,77	€ 1.803,05	8,70%	n.v.t.	12,91%	Afgevozen	Prognoseakkoord
11	29-1-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:792	€ 252.688,63	€ 42.606,74	16,86%	25,83%	12,91%	Afgevozen	Prognoseakkoord
12	31-1-2018	Rechtbank Midden-Nederland	ECLI:NL:RBMNE:2018:412	€ 16.186,62	€ 2.843,74	17,57%	n.v.t.	8,77%	Afgevozen	Prognoseakkoord
13	22-2-2018	Rechtbank Midden-Nederland	ECLI:NL:RBMNE:2018:1015	€ 1.159.964,13	€ 251.682,60	21,70%	3,70%	1,85%	Afgevozen	Saneringskrediet
14	22-2-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:1903	€ 10.466,44	€ 818,34	7,82%	n.v.t.	11,09%	Toegekend	Prognoseakkoord
15	9-3-2018	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBDHA:2018:3095	€ 26.094,41	€ 21.942,16	84,09%	n.v.t.	100,00%	Toegekend	Prognoseakkoord
16	13-3-2018	Rechtbank Midden-Nederland	ECLI:NL:RBDHA:2018:3312	€ 86.851,62	€ 37.136,16	42,76%	73,38%	36,69%	Afgevozen	Saneringskrediet
17	21-3-2018	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBROT:2018:3963	€ 36.407,91	€ 29.950,00	82,26%	n.v.t.	3,98%	Afgevozen	Saneringskrediet
18	21-3-2018	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBROT:2018:3314	€ 45.864,74	€ 27.538,26	60,04%	n.v.t.	2,73%	Toegekend	Prognoseakkoord
19	23-3-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:2622	€ 419.022,68	€ 311.713,34	74,39%	11,42%	5,71%	Afgevozen	Prognoseakkoord
20	30-3-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:3001	€ 185.234,51	€ 32.782,51	17,70%	1,86%	0,93%	Afgevozen	Saneringskrediet
21	17-4-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:3420	€ 12.212,49	€ 1.606,84	13,16%	n.v.t.	31,84%	Toegekend	Prognoseakkoord
22	19-4-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:3999	€ 112.872,03	€ 95.751,51	84,83%	63,71%	7,58%	Toegekend	Saneringskrediet
23	3-5-2018	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	ECLI:NL:GHARL:2018:4166	€ 484.937,44	€ 68.182,20	14,06%	n.v.t.	3,50%	Toegekend	Prognoseakkoord
24	9-5-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:4001	€ 40.571,09	€ 39.562,67	97,51%	n.v.t.	6,27%	Toegekend	Prognoseakkoord
25	11-5-2018	Rechtbank Midden-Nederland	ECLI:NL:RBMNE:2018:2095	€ 21.352,19	€ 8.219,26	38,49%	12,54%	2,38%	Afgevozen	Saneringskrediet
26	14-5-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:4559	€ 61.575,63	€ 28.667,12	46,56%	4,77%	1,12%	Afgevozen	Prognoseakkoord
27	15-5-2018	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBDHA:2018:5726	€ 81.877,18	Nb	Nb	2,24%	1,57%	Afgevozen	Saneringskrediet
28	21-6-2018	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBROT:2018:7810	€ 101.711,75	€ 101.711,75	100,00%	n.v.t.	3,79%	Toegekend	Prognoseakkoord
29	26-7-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:6439	€ 44.396,63	€ 18.124,40	40,82%	n.v.t.	3,41%	Toegekend	Prognoseakkoord
30	31-8-2018	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBDHA:2018:10468	€ 52.680,63	€ 1.389,34	2,64%	6,82%	0,61%	Afgevozen	Prognoseakkoord
31	31-8-2018	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBDHA:2018:10459	€ 266.469,54	€ 218.537,06	82,01%	1,22%	0,19%	Afgevozen	Prognoseakkoord
32	7-9-2018	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBDHA:2018:10731	€ 675.072,18	€ 134.976,48	19,99%	0,37%	0,12%	Afgevozen	Prognoseakkoord
33	12-9-2018	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBDHA:2018:11172	€ 96.374,04	€ 80.281,39	83,30%	2,25%	11,59%	Toegekend	Prognoseakkoord
34	12-9-2018	Rechtbank Midden-Nederland	ECLI:NL:RBMNE:2018:4361	€ 32.414,89	€ 492,71	1,52%	23,18%	1,06%	Afgevozen	Prognoseakkoord
35	18-9-2018	Rechtbank Overijssel	ECLI:NL:ROOVE:2018:5067	€ 129.577,26	€ 45.435,55	35,06%	n.v.t.	26,19%	Afgevozen	Saneringskrediet
36	24-9-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:4223	€ 4.499,66	€ 2.807,58	62,40%	52,36%	14,29%	Afgevozen	Saneringskrediet
37	25-9-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:3412	€ 10.478,03	€ 645,95	6,16%	n.v.t.	8,71%	Afgevozen	Prognoseakkoord
38	2-10-2018	Rechtbank Overijssel	ECLI:NL:ROOVE:2018:5068	€ 163.874,43	€ 60.806,25	37,11%	n.v.t.	20,02%	Toegekend	Prognoseakkoord
39	2-10-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:8929	€ 55.799,65	€ 37.611,24	67,40%	40,04%	5,23%	Afgevozen	Prognoseakkoord
40	24-10-2018	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2018:12612	€ 24.748,15	€ 2.346,91	9,48%	10,46%	31,66%	Afgevozen	Prognoseakkoord
41	1-11-2018	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	ECLI:NL:GHARL:2018:9638	€ 55.478,97	€ 31.128,55	56,11%	63,32%	3,84%	Toegekend	Prognoseakkoord
42	6-11-2018	Gerechtshof Den Haag	ECLI:NL:GHDHA:2018:3360	€ 25.857,51	€ 429,28	1,66%	7,68%	0,71%	Afgevozen	Saneringskrediet
43	11-12-2018	Rechtbank Midden-Nederland	ECLI:NL:RBMNE:2018:6105	€ 353.823,49	€ 12.968,90	3,67%	1,41%	25,00%	Toegekend	Prognoseakkoord
44	17-1-2019	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2019:2645	€ 12.253,67	€ 9.158,57	74,74%	n.v.t.	1,20%	Afgevozen	Saneringskrediet
45	1-2-2019	Rechtbank Amsterdam	ECLI:NL:RBAMS:2019:668	€ 135.124,53	€ 120.230,78	88,98%	2,40%	42,31%	Afgevozen	Prognoseakkoord
46	6-2-2019	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2019:1634	€ 84.059,29	€ 84.059,29	100,00%	n.v.t.	6,52%	Afgevozen	Prognoseakkoord
47	7-2-2019	Rechtbank Gelderland	ECLI:NL:RBGEL:2019:530	€ 24.850,60	€ 9.723,90	39,13%	13,05%	1,62%	Afgevozen	Prognoseakkoord
48	20-2-2019	Rechtbank Midden-Nederland	ECLI:NL:RBMNE:2019:808	€ 111.334,35	€ 100.000,00	89,82%	n.v.t.	0,66%	Afgevozen	Saneringskrediet
49	21-2-2019	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	ECLI:NL:GHARL:2019:1667	€ 353.823,49	€ 12.968,90	3,67%	1,32%	n.v.t.	Afgevozen	Prognoseakkoord
50	28-2-2019	Rechtbank Midden-Nederland	ECLI:NL:RBMNE:2019:943	€ 84.674,58	€ 84.674,58	100,00%	27,90%	3,99%	Afgevozen	Prognoseakkoord
51	19-3-2019	Rechtbank Noord-Nederland	ECLI:NL:RBNHO:2019:2332	€ 31.622,71	€ 10.990,26	34,75%	7,97%	4,36%	Toegekend	Saneringskrediet
52	25-3-2019	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBDHA:2019:2887	€ 33.976,63	€ 33.976,63	100,00%	n.v.t.	1,30%	Toegekend	Prognoseakkoord
53	25-3-2019	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBDHA:2019:2888	€ 137.956,46	€ 65.265,88	47,31%	2,72%	1,36%	Toegekend	Prognoseakkoord
54	25-3-2019	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBDHA:2019:2892	€ 111.782,34	€ 8.251,30	7,38%	2,72%	2,78%	Afgevozen	Prognoseakkoord
55	28-3-2019	Rechtbank Rotterdam	ECLI:NL:RBROT:2019:2563	€ 55.596,76	€ 15.295,98	27,51%	5,56%	56,00%	Afgevozen	Prognoseakkoord
56	8-4-2019	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	ECLI:NL:GHARL:2019:3096	€ 88.005,58	€ 88.005,58	100,00%	n.v.t.	3,58%	Toegekend	Saneringskrediet
57	17-4-2019	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBROT:2019:3773	€ 37.350,96	€ 13.277,84	35,55%	7,16%	6,27%	Afgevozen	Prognoseakkoord
58	17-4-2019	Rechtbank Den Haag	ECLI:NL:RBDHA:2019:3774	€ 27.885,91	€ 3.477,37	12,47%	12,55%			
Totaal				€ 7.832.464,46	€ 3.151.613,77	40,24%				

Toelichting: totaal percentage weigerende SE's is niet compleet juist, aangezien het aandeel van de weigerende SE's van zaak 27 niet bekend is

Grafiek 2. Resultaat dwangakkoord

	Aantal	Percentage
Totaal	58	100,00%
Dwangakkoord toegekend	17	29,31%
Dwangakkoord afgewezen	41	70,69%
Prognoseakkoord	39	67,24%
Waarvan toegekend	13	33,33%
Waarvan afgewezen	26	66,67%
Saneringskrediet	19	32,76%
Waarvan toegekend	4	21,05%
Waarvan afgewezen	15	78,95%

Grafiek 3. Financieel overzicht

	Schuldenlast	Aandeel weigerende SE('s)
Totaal	€ 7.832.464,46	€ 3.151.613,77
Gemiddeld	€ 135.042,49	€ 54.338,17
Mediaan	€ 55.698,21	€ 31.128,55
Dwangakkoord toegekend		
Totaal	€ 1.187.057,86	€ 443.347,13
Gemiddeld	€ 69.826,93	€ 26.079,24
Mediaan	€ 37.350,96	€ 18.124,40
Dwangakkoord afgewezen		
Totaal	€ 6.645.406,60	€ 2.708.266,64
Gemiddeld	€ 166.135,17	€ 67.706,67
Mediaan	€ 86.851,62	€ 34.959,34

Grafiek 4. De overwegingen

OV1	Of het voorstel door een onafhankelijke deskundige partij is getoetst (bijvoorbeeld door een gemeentelijke kredietbank);
OV2	Of het voorstel goed gedocumenteerd en financieel transparant is;
OV3	Of het voorstel duidelijk maakt dat de schuldenaar een uiterste inspanning wil verrichten;
OV3A	Tot deze overweging is gekomen met betrekking tot de arbeids-sollicitatieplicht;
OV3B	Tot deze overweging is gekomen anders dan met betrekking tot de arbeids-sollicitatieplicht;
OV4	Of het voorstel duidelijk maakt dat het alternatief (een faillissement of Wsnp) bepaald geen uitzicht biedt voor zowel de schuldenaar als de schuldeisers;
OV4A	Dit is niet het geval als wordt verondersteld dat de uitdeling bij een Wsnp-regeling hoger zal zijn;
OV4B	Dit is het geval als wordt verondersteld dat de kosten die een Wsnp-regeling met zich meebrengt voor een lagere uitdeling zal zorgen;
OV4C	Of de schuldenaar redelijkerwijs bij een afwijzing van het dwangakkoord kan worden toegelaten tot de Wsnp;
OV5	Dit is niet het geval als op de schuldenaar minder dan 10 jaar geleden de Wsnp-regeling reeds van toepassing was;
OV5A	Dit is niet het geval als de schuldenaar ten aanzien van het ontstaan van zijn schulden niet ter goeder trouw is, door het doen ontstaan van schulden bij de Belastingdienst;
OV5B	Dit is niet het geval als de schuldenaar ten aanzien van zijn schulden niet ter goeder trouw is, door het doen ontstaan van schulden bij schuldeisers anders dan de Belastingdienst;
OV5C	Of waarschijnlijk wordt geacht dat de aangeboden schuldenregeling zal leiden tot een schuldenvrije toekomst voor de schuldenaar;
OV6	Het financiële belang bij gewone (volledige) nakoming;
OV7	De eventuele concurrentievervalsende werking van gedwongen medewerking;
OV8	Het aandeel van de weigerende schuldeiser in de totale schuldenlast;
OV9	Het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) is minder dan 10 procent van de totale schuldenlast;
OV9A	Het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) is meer dan 10 procent, maar minder dan 40 procent van de totale schuldenlast;
OV9B	Het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) is meer dan 40 procent van de totale schuldenlast, maar minder dan 100 procent van de totale schuldenlast;
OV9C	Het aandeel van de weigerende schuldeiser(s) is 100 procent van de totale schuldenlast;
OV9D	De precedentwerking van de gedwongen deelname voor andere gevallen waarin een schuldenaar in vergelijkbare omstandigheden verkeert;
OV10	

Grafiek 5. Verdeling overwegingen

Dwangakkoord toegewezen		OV1	OV2	OV3	OV3A	OV3B	OV4	OV4A	OV4B	OV4C	OV5	OV5A	OV5B	OV5C	OV6	OV7	OV8	OV9	OV9A	OV9B	OV9C	OV9D	OV10	
Aantal	17	6	3	16	12	1	14	0	13	1	2	1	1	0	1	0	0	0	13	4	3	6	0	
%	100,00%	35,29%	17,65%	94,12%	70,59%	5,88%	82,35%	0,00%	76,47%	5,88%	11,76%	5,88%	0,00%	0,00%	5,88%	0,00%	0,00%	76,47%	23,53%	17,65%	35,29%	0,00%	0,00%	
Dwangakkoord afgewezen		41	3	14	25	13	9	11	11	0	0	15	3	3	10	3	6	1	21	1	5	9	0	
Aantal	41	3	14	25	13	9	11	11	11	0	0	15	3	3	10	3	6	1	21	1	5	9	0	
%	100,00%	7,32%	34,15%	60,98%	31,71%	21,95%	26,83%	26,83%	0,00%	0,00%	36,59%	7,32%	7,32%	7,32%	24,39%	7,32%	14,63%	2,44%	51,22%	2,44%	12,20%	21,95%	14,63%	0,00%

Toelichting: Het totaal van overweging OV5A, OV5B en OV5C is hoger dan OV5 (16 tegenover 15), aangezien bij zaak 51 sprake is van OV5A en OV5C.

Grafiek 7 deel 1. Resultaten dossieronderzoek

Dossier	Aangeboden	Uiteindelijk	Verschil	Ondernemer	Vermogen bij Msnp	Vermogen bij Wsnp	Inkomstenbron
1	€ 45.395,54	€ 14.063,31	€ -31.332,23	Nee	Nee	Nee	Loon
2	€ 49.511,50	€ 33.939,25	€ -15.572,25	Nee	Nee	Nee	Uitkering
3	€ 12.816,25	€ -	€ -12.816,25	Ja	Nee	Nee	Loon
4	€ 15.396,13	€ 3.895,34	€ -11.500,79	Ja	Nee	Nee	Uitkering
5	€ 22.458,49	€ 12.055,69	€ -10.402,80	Nee	Ja	Ja	Loon
6	€ 10.671,58	€ 3.128,58	€ -7.543,00	Nee	Nee	Nee	Uitkering
7	€ 5.835,13	€ -	€ -5.835,13	Nee	Nee	Nee	Uitkering
8	€ 4.377,81	€ -	€ -4.377,81	Nee	Nee	Nee	Loon
9	€ 14.531,02	€ 10.701,13	€ -3.829,89	Ja	Ja	Ja	Uitkering
10	€ 3.702,43	€ -	€ -3.702,43	Ja	Nee	Nee	Uitkering
11	€ 9.189,55	€ 6.240,01	€ -2.949,54	Nee	Nee	Ja	Loon
12	€ 2.851,50	€ -	€ -2.851,50	Nee	Nee	Nee	Uitkering
13	€ 2.695,64	€ -	€ -2.695,64	Nee	Nee	Nee	Uitkering
14	€ 2.486,93	€ -	€ -2.486,93	Ja	Nee	Nee	Uitkering
15	€ 2.446,03	€ -	€ -2.446,03	Ja	Nee	Nee	Loon
16	€ 2.309,53	€ -	€ -2.309,53	Ja	Nee	Nee	Uitkering
17	€ 2.196,02	€ -	€ -2.196,02	Nee	Nee	Nee	Uitkering
18	€ 2.195,66	€ -	€ -2.195,66	Nee	Nee	Nee	Uitkering
19	€ 2.086,20	€ -	€ -2.086,20	Nee	Nee	Nee	Uitkering
20	€ 2.081,40	€ -	€ -2.081,40	Ja	Nee	Nee	Uitkering
21	€ 2.052,46	€ -	€ -2.052,46	Nee	Nee	Nee	Uitkering
22	€ 1.849,52	€ -	€ -1.849,52	Nee	Nee	Nee	Loon
23	€ 1.727,90	€ -	€ -1.727,90	Nee	Nee	Nee	Uitkering
24	€ 1.727,29	€ -	€ -1.727,29	Nee	Nee	Nee	Uitkering
25	€ 1.726,58	€ -	€ -1.726,58	Nee	Nee	Nee	Uitkering
26	€ 1.725,96	€ -	€ -1.725,96	Nee	Nee	Nee	Uitkering
27	€ 1.697,62	€ -	€ -1.697,62	Ja	Nee	Nee	Uitkering
28	€ 1.627,40	€ -	€ -1.627,40	Nee	Nee	Nee	Uitkering
29	€ 1.573,44	€ -	€ -1.573,44	Nee	Nee	Nee	Uitkering
30	€ 1.465,89	€ -	€ -1.465,89	Nee	Nee	Nee	Uitkering
31	€ 1.458,86	€ -	€ -1.458,86	Nee	Nee	Nee	Uitkering
32	€ 1.458,68	€ -	€ -1.458,68	Nee	Nee	Nee	Uitkering
33	€ 1.458,60	€ -	€ -1.458,60	Nee	Nee	Nee	Uitkering
34	€ 1.458,47	€ -	€ -1.458,47	Nee	Nee	Nee	Uitkering
35	€ 1.457,99	€ -	€ -1.457,99	Ja	Nee	Nee	Uitkering
36	€ 1.452,06	€ -	€ -1.452,06	Nee	Nee	Nee	Uitkering
37	€ 1.429,69	€ -	€ -1.429,69	Nee	Nee	Nee	Uitkering
38	€ 1.428,46	€ -	€ -1.428,46	Nee	Nee	Nee	Uitkering

Grafiek 7 deel 2. Resultaten dossieronderzoek

Dossier	Aangeboden	Uiteindelijk	Verschil	Ondernemer	Vermogen bij Msnp	Vermogen bij Wsnp	Inkomstenbron
39	€ 1.427,77	€ -	€ -1.427,77	Nee	Nee	Nee	Uitkering
40	€ 1.427,15	€ -	€ -1.427,15	Nee	Nee	Nee	Uitkering
41	€ 1.400,97	€ -	€ -1.400,97	Ja	Nee	Nee	Uitkering
42	€ 7.163,54	€ 5.775,82	€ -1.387,72	Nee	Nee	Nee	Loon
43	€ 1.387,31	€ -	€ -1.387,31	Nee	Nee	Nee	Uitkering
44	€ 1.387,19	€ -	€ -1.387,19	Nee	Nee	Nee	Uitkering
45	€ 1.387,17	€ -	€ -1.387,17	Nee	Nee	Nee	Uitkering
46	€ 1.387,16	€ -	€ -1.387,16	Nee	Nee	Nee	Uitkering
47	€ 1.386,68	€ -	€ -1.386,68	Nee	Nee	Nee	Uitkering
48	€ 1.381,80	€ -	€ -1.381,80	Nee	Nee	Nee	Uitkering
49	€ 1.380,09	€ -	€ -1.380,09	Ja	Nee	Ja	Uitkering
50	€ 1.354,04	€ -	€ -1.354,04	Nee	Nee	Nee	Uitkering
51	€ 1.245,12	€ -	€ -1.245,12	Nee	Nee	Nee	Uitkering
52	€ 18.021,32	€ 16.796,16	€ -1.225,16	Nee	Ja	Nee	Loon
53	€ 1.186,93	€ -	€ -1.186,93	Nee	Nee	Nee	Uitkering
54	€ 1.387,21	€ 400,26	€ -986,95	Nee	Nee	Nee	Loon
55	€ 986,32	€ -	€ -986,32	Nee	Nee	Nee	Loon
56	€ 10.225,41	€ 9.266,32	€ -959,09	Nee	Nee	Nee	Loon
57	€ 2.047,70	€ 1.221,94	€ -825,76	Nee	Nee	Nee	Uitkering
58	€ 479,56	€ -	€ -479,56	Nee	Nee	Nee	Uitkering
59	€ 8.534,55	€ 8.289,83	€ -244,72	Nee	Nee	Nee	Loon
60	€ 1.386,82	€ 1.178,75	€ -208,07	Nee	Nee	Nee	Uitkering
61	€ 1.691,17	€ 1.582,21	€ -108,96	Ja	Nee	Nee	Loon
62	€ 14.468,98	€ 14.689,26	€ 220,28	Nee	Nee	Nee	Loon
63	€ 1.827,36	€ 2.222,43	€ 395,07	Nee	Nee	Nee	Uitkering
64	€ 2.062,87	€ 2.647,47	€ 584,60	Nee	Nee	Nee	Uitkering
65	€ 2.080,71	€ 2.763,97	€ 683,26	Ja	Nee	Nee	Loon
66	€ 2.451,75	€ 3.201,18	€ 749,43	Nee	Nee	Ja	Uitkering
67	€ 12.948,06	€ 14.691,74	€ 1.743,68	Nee	Nee	Nee	Loon
68	€ 20.497,40	€ 22.273,05	€ 1.775,65	Nee	Nee	Ja	Uitkering
69	€ 2.480,89	€ 5.303,76	€ 2.822,87	Nee	Nee	Nee	Uitkering
70	€ 56.936,78	€ 60.097,40	€ 3.160,62	Nee	Nee	Nee	Loon
71	€ 10.546,41	€ 13.993,56	€ 3.447,15	Nee	Nee	Nee	Loon
72	€ 1.806,55	€ 5.494,20	€ 3.687,65	Nee	Nee	Nee	Loon
73	€ 1.315,96	€ 5.417,26	€ 4.101,30	Ja	Nee	Nee	Uitkering
74	€ 17.729,57	€ 21.967,12	€ 4.237,55	Nee	Nee	Nee	Loon
75	€ 20.762,17	€ 25.162,69	€ 4.400,52	Nee	Nee	Ja	Loon
76	€ 9.785,92	€ 14.348,06	€ 4.562,14	Nee	Nee	Nee	Loon

Grafiek 7 deel 3. resultaten dossieronderzoek

Dossier	Aangeboden	Uiteindelijk	Verschil	Ondernemer	Vermogen bij Msnp	Vermogen bij Wsnp	Inkomstenbron
77	€ 1.458,67	€ 7.226,29	€ 5.767,62	Nee	Nee	Nee	Loon
78	€ 1.400,62	€ 7.320,65	€ 5.920,03	Ja	Nee	Nee	Uitkering
79	€ 1.387,07	€ 7.370,36	€ 5.983,29	Ja	Nee	Ja	Loon
80	€ 1.846,03	€ 8.176,90	€ 6.330,87	Nee	Nee	Nee	Loon
81	€ 1.387,17	€ 7.761,38	€ 6.374,21	Nee	Nee	Nee	Uitkering
82	€ 1.369,60	€ 8.208,77	€ 6.839,17	Ja	Nee	Nee	Uitkering
83	€ 941,32	€ 8.595,66	€ 7.654,34	Nee	Nee	Ja	Uitkering
84	€ 23.675,98	€ 31.346,67	€ 7.670,69	Nee	Nee	Ja	Loon
85	€ 14.869,96	€ 22.844,04	€ 7.974,08	Ja	Nee	Nee	Loon
86	€ 1.849,74	€ 9.921,24	€ 8.071,50	Nee	Nee	Nee	Loon
87	€ 1.698,69	€ 9.824,00	€ 8.125,31	Nee	Nee	Nee	Loon
88	€ 1.268,20	€ 9.930,52	€ 8.662,32	Nee	Nee	Nee	Loon
89	€ 3.347,45	€ 12.574,01	€ 9.226,56	Nee	Nee	Ja	Uitkering
90	€ 1.290,28	€ 11.001,68	€ 9.711,40	Nee	Nee	Nee	Loon
91	€ 1.432,92	€ 11.674,85	€ 10.241,93	Nee	Nee	Nee	Uitkering
92	€ 2.236,03	€ 12.521,68	€ 10.285,65	Nee	Nee	Nee	Loon
93	€ 2.080,88	€ 12.855,47	€ 10.774,59	Nee	Nee	Nee	Uitkering
94	€ 5.827,04	€ 16.766,63	€ 10.939,59	Nee	Nee	Ja	Uitkering
95	€ 2.238,85	€ 13.300,64	€ 11.061,79	Nee	Nee	Nee	Loon
96	€ 14.072,70	€ 25.534,19	€ 11.461,49	Nee	Nee	Nee	Loon
97	€ 1.387,19	€ 13.184,44	€ 11.797,25	Nee	Nee	Ja	Uitkering
98	€ 40.682,72	€ 52.873,18	€ 12.190,46	Nee	Nee	Nee	Loon
99	€ 10.387,16	€ 22.805,12	€ 12.417,96	Nee	Nee	Nee	Loon
100	€ 10.311,75	€ 22.884,58	€ 12.572,83	Nee	Nee	Nee	Loon
101	€ 22.936,46	€ 35.774,29	€ 12.837,83	Nee	Nee	Nee	Loon
102	€ 1.511,99	€ 15.004,45	€ 13.492,46	Ja	Nee	Nee	Loon
103	€ 10.124,70	€ 24.911,96	€ 14.787,26	Nee	Nee	Nee	Loon
104	€ 1.809,44	€ 17.402,25	€ 15.592,81	Nee	Nee	Nee	Loon
105	€ 2.496,74	€ 19.068,98	€ 16.572,24	Nee	Nee	Ja	Loon
106	€ 2.444,90	€ 19.794,14	€ 17.349,24	Nee	Nee	Nee	Loon
107	€ 22.233,17	€ 39.875,68	€ 17.642,51	Nee	Nee	Nee	Loon
108	€ 2.050,45	€ 19.903,93	€ 17.853,48	Ja	Nee	Ja	Loon
109	€ 27.781,16	€ 46.003,21	€ 18.222,05	Ja	Nee	Nee	Loon
110	€ 1.390,17	€ 19.736,78	€ 18.346,61	Nee	Nee	Nee	Uitkering
111	€ 7.332,15	€ 27.157,57	€ 19.825,42	Nee	Nee	Nee	Loon
112	€ 1.387,11	€ 22.381,86	€ 20.994,75	Nee	Nee	Ja	Loon
113	€ 1.726,65	€ 23.273,08	€ 21.546,43	Nee	Nee	Nee	Loon
114	€ 2.080,67	€ 25.489,31	€ 23.408,64	Nee	Nee	Nee	Loon

Grafiek 7 deel 4 resultaten dossieronderzoek

Dossier	Aangeboden	Uiteindelijk	Verschil	Ondernemer	Vermogen bij Msnp	Vermogen bij Wsnp	Inkomstenbron
115	€ 2.188,71	€ 25.783,25	€ 23.594,54	Nee	Nee	Nee	Loon
116	€ 2.134,70	€ 33.020,05	€ 30.885,35	Nee	Nee	Nee	Loon
117	€ 2.484,86	€ 35.273,10	€ 32.788,24	Nee	Nee	Nee	Uitkering
118	€ 28.065,32	€ 64.176,59	€ 36.111,27	Ja	Nee	Ja	Loon
119	€ 2.336,82	€ 44.811,34	€ 42.474,52	Ja	Nee	Ja	Loon
120	€ 7.432,99	€ 50.551,32	€ 43.118,33	Ja	Nee	Nee	Loon
Totaal	€ 791.772,80	€ 1.318.703,84	€ 526.931,04				

Grafiek 8. Totalen dossieronderzoek

	Aantal dossiers	Verschil	Percentage	Gemiddelde	Mediaan
Totaal	120	€ 526.931,04	100,00%	€ 4.391,09	-158,52
Nadeel Wsnp	61	€ -185.139,59	-35,14%	€ -3.035,08	-1.458,77
Nadeel Wsnp <€ 2.500,-	48	€ -69.730,33	-13,23%	€ -1.452,72	-1.429,07
Nadeel Wsnp >€ 2.500,-	13	€ -115.409,29	-21,90%	€ -8.877,64	-5.835,13
Voordeel Wsnp	59	€ 712.070,68	135,14%	€ 12.068,99	10.241,93
Voordeel Wsnp <€ 2.500,-	7	€ 6.151,97	1,17%	€ 878,85	683,26
Voordeel Wsnp >€ 2.500,-	52	€ 705.918,70	133,97%	€ 13.575,36	11.000,69
Zaken te gelde gemaakt					
Niet	104	€ 189.863,95	36,03%	€ 1.825,61	-986,64
Wel	16	€ 337.057,14	63,97%	€ 21.066,07	8.448,63
Ondernemer schuldenaar					
Ondernemer	25	€ 155.544,36	29,52%	€ 6.221,77	-108,96
Geen ondernemer	95	€ 371.376,73	70,48%	€ 3.909,23	-208,07
inkomstenbron					
Loon	56	€ 498.181,30	94,54%	€ 8.896,09	8.022,79
Uitkering	64	€ 28.264,95	5,36%	€ 441,64	-1.427,46